

Η φωνή

Νά' μουν του σταύλου έν' άχυρο, ένα φτωχό κομμάτι τηνώρα π' άνοιγ' ο Χριστός στον ήλιο του το μάτι.
Να λάμψω από τη λάμψη του κι εγώ σαν διαμαντάκι
κι από τη θεία του πνοή να γίνω λουλουδάκι...

ՀՅՈՒՄ ԱԽՈՎՆ ԿՄՐՁԱՅՈՒԹԵՐՆ

4ο ΦΥΛΛΟ
τριμηνιαία εφημερίδα

1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ

2014

www.blogs.sch.gr/iolanos

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΠΑΖΑΡΙ ΓΙΑ ΤΗ

Πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 13 Δεκεμβρίου χριστουγεννιάτικο παζάρι, σε ειδικά διαφορφωμένο χώρο στην πλατεία της πόλης μας, τα έσοδα του οποίου θα ενισχύσουν οικονομικά τον σύλλογο "Φλόγα". Τα αντικείμενα που πουλήθηκαν ήταν όλα χειροποίητα, κατασκευασμένα με κέφι, μεράκι, και πολλή αγάπη από μαθητές όλων των σχολείων της πόλης, γονείς, δασκάλους, νηπιαγωγούς, από μέλη του Μ.Ε.Σ.Κ., καθώς επίσης και από μέλη του Συλλόγου "Φλόγα". Το παζάρι ξεκίνησε στις 10:00 π.μ. σε μια ηλιόλουστη Κυπαρισσία που είχε βάλει τα γιορτινά της. Τα παιδιά τραγούδησαν όμορφα χριστουγεννιάτικα τραγούδια με τη μουσική του σχολείου μας, κα Διονυσία Κωνσταντοπόλου, δίνοντας έτσι μια γλυκιά νότα στην ήδη πολύ γλυκιά πρωτοβούλια. Από την αρχή ή

προσέλευση του κόσμου ήταν μεγάλη και όλοι αγόραζαν τις όμορφες χειροποίητες δημιουργίες. Εγώ αλλά και οι συμμαθητές μου νιώσαμε μια ξεχωριστή χαρά, μια χαρά που δε συγκρίνεται ούτε με τη χαρά των καλών βαθμών του σχολείου, ούτε με τη χαρά όταν αποκτάμε ένα ακριβό δώρο... Ναι, ήταν μια αλλιώτικη χαρά αυτή. Μια χαρά που γλύκανε τα πρόσωπά μας, έκανε πιο λαμπερά τα χαρόγελα μας, έδωσε μια ξεχωριστή λάμψη στη ματιά μας, έκανε την ψυχή μας να τραγουδάει τον πιο γλυκό σκοπό και κύριως ζέστανε με τη φλόγα της την καρδιά μας. Ετοι λοιπόν, όταν μας δοθεί η ευκαιρία να συμμετάσχουμε σε κάτι ανάλογο στο μέλλον, η αιώνια πορεία μας σίγουρα θα είναι ένα μεγάλο-NAI!!!!

Ἄννα Καγιάφα Στάξη

Ένα... λαχανιασμένο γραμματάκι στον Αϊ-Βασίλη

Αγαπητέ Αι-Βασίλη,

Είμαι η Διονυσία Ισως γνώρισες τα γράμματά μου,
γιατί σου γράφω κάθε χρόνο. Ισως πάλι όχι...

Άλλωστε τόσα παιδιά σου γράφουν!

Συγγνώμη που το γράμμα μου άργησε φέτος...

Βλέπεις στο οχυρείο εκτός απ' τα μαθήματα, κάνουμε συνέχεια κατασκευές για τη Φλόγα. Είχαμε και συνέχεια ΤΕΣΤ για να βάλει βαθμούς η κυρία... καταλαβατίνεις τώρα.

ΤΑ ήθελα να σου πω ότι φέτος έχω πολλά παράπονα από σένα. Αν και σε παρακάλεσα πέρυσι πολύ, δε μοιράσεσ χαμόγελα σε δλους. Αντίθετα... Πολλοί άνθρωποι είναι λυπημένοι γιατί έχουν χάσει τη δουλειά τους και στις ειδήσεις είδα ότι κάποια παιδάκια λιποθυμούν από την πείνα στα διαλείμματα. Και σαν να μην έφταναν αυτά, είδα σε κάποια βιντεάκια που μας έδειξε η κυρία για την Παιγκόσμια Μέρα του Παιδιού, ότι πολλά παιδιά δεν έχουν να φάνε, δεν έχουν σπιτί να κοιψηθούν, δουλεύουν οικληρά, πεθαίνουν γιατί δεν έχουν καθαρό νερό,

είναι αγχωμένα γιατί στην πατρίδα τους γίνεται πόλεμος...

Και ξέρεις και κάτι άλλο Αϊ-Βασίλη;

Στο σχολείο κυκλοφορούν και κάποιες φήμες από συμμαθητές μου αλλά κι από μαθητές των Ε' και ΣΤ' τάξεων ότι δεν υπάρχεις. Εμένα όμως η καρδιά μου μου λέει ότι υπάρχεις... Και θέλω φέτος να βάλεις τα δυνατά σου και να μοιράσεις χαμόγελα σ' όλα τα παιδιά και τους μεγάλους - μου τα χρωστάς κι από πέρυσι. Να είναι ευτυχισμένοι και να μην τους λείπει τίποτα. Όλοι να έχουν μια δουλειά, σπίτι, φαγητό και καθαρό νερό. Θέλω πιο πολλή αγάπη στον κόσμο και ειρήνη. Να είμαστε αγαπημένοι και αδελφωμένοι. Α!... Και να κάνεις καλά όλα τ' άρρωστα παιδάκια. Τα παιδάκια πρέπει να είναι υγιή και χαρούμενα, Αϊ - Βασίλη! Δεν μπορεί να μην το ξέρεις αυτό... Για μένα δε θέλω τίποτα. Είμαι πολύ ευτυχισμένη και χωρίς δώρα. Διασκεδάζω περισσότερο όταν παιζω έξω με τους φίλους μου...

Σ' ευχαριστώ

σελ. 12-13

ενδιαφέρουσες
συναντήσεις...

• σελ. 14-15

ευχές...
και άλλα!!!

σελ. 16

Μοιράζομαι: παθητική φωνή του ρήματος μοιράζω. 1) κόβομαι σε κομμάτια για να διανεμηθώ 2) διανέμομαι 3)(μεταφορικά) έχω με κάποιον άλλον κοινές εμπειρίες (εμείς οι δύο μοιραστήκαμε τα ίδια βάσανα και τις ίδιες ελπίδες)

Μοιράζομαι..... σημαίνει ευτυχία

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

1) Θα μας δώσετε κάποιες πληροφορίες σχετικά με τη φιλανθρωπική δράση της εκκλησίας μας;

Μέσα στον χώρο της Εκκλησίας, που από πολλούς ταυτίζεται με καράβι, και το τιμόνι του κρατά ο ίδιος ο Κύριος, μπορούμε όλοι να ζητήσουμε, αλλά και να δώσουμε βοήθεια.

Κάθε εποχή - και τώρα περισσότερο από ποτέ - υπάρχουν γύρω μας άνθρωποι με ανάγκες πολλών ειδών: χρημάτων, προβλημάτων υγείας, δυσκολιών μέσα στην οικογένεια, μοναξιά. Υπάρχουν όμως και άνθρωποι που είναι πρόθυμοι να δώσουν χέρι βοήθειας σε όσους το χρειάζονται.

Η Μητρόπολή μας, προσπαθεί να κάνει τα παραπάνω πράξη. Από το Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο, πληρώνονται λογ/σρι ΛΕΗ, πετρέλαιο, καύσιμα, φροντιστήρια και ενοίκια μαθητών και φοιτητών αντίστοιχα, γραφική όλη, βιβλία, φάρμακα αναιφάλιστων, ρούχα και παπούτσια.

2) Πού βρίσκετε τα χρήματα και τα αντικείμενα για το φιλανθρωπικό σας έργο;

Από το κουτί του Φιλόπτωχου, που είναι τοποθετημένο στους ναούς της Μητρόπολής μας, καθώς και από δωρεές που γίνονται στην μνήμη των κεκοιμημένων αδελφών μας, από δωρεές που γίνονται από διαφόρους πιστούς εκτάκτως.

3) Υπάρχουν φιλάνθρωποι στην περιοχή μας και τι προσφέρουν;

Υπάρχουν, όμως δεν είναι τόσοι που να μπορούν να καλύψουν όλες τις ανάγκες των εμπερίστατων αδελφών μας. Προσφέρουν, χρήματα, τρόφιμα, ρουχισμό, εθελοντική εργασία. Από 1/4/2012, ο κ. Αχιλλέας Κωνσταντακόπουλος από το Costa Navarino, προσφέρει επί καθημερινής βάσης φαγητό σε αναξιοπαθούντες αδελφούς μας. Επίσης δέματα με είδη πρώτης ανάγκης μας τροφοδοτεί η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών.

4) Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι στην περιοχή μας που έχουν πρόβλημα;

Στην πόλη μας και γενικά στην Μητρόπολή μας, υπάρχουν πολλοί που αντιμετωπίζουν προβλήματα οικονομικά, π.χ. λόγω ανεργίας με αποτέλεσμα να αδυνατούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να σπουδάσουν, ή να καλύψουν ανάγκες βασικές για την υγειονομική τους περίθαλψη.

5) Πώς μπορεί κάποιος να ζητήσει βοήθεια από την εκκλησία;

Μπορεί να ζητήσει είτε από τον εφημέριο της ενορίας του, είτε απευθείας στην Ιερά Μητρόπολη, όπου και στεγάζεται το Γραφείο του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου.

6) Βοηθάτε μόνο χριστιανούς ή και ανθρώπους άλλων θρησκειών; Η ελεμησούνη διδέται ανεξαρτήτως φύλου, χρώματος ή θρησκείας, και μόνο βάσει της πραγματικής ανάγκας στην οποία βρίσκεται κάποιος.

Ιδιαίτερη τιμή και χαρά ήταν για το σχολείο μας η παρουσία του Μητροπολίτου μας κ.κ. Χρυσοστόμου.

Απαντώντας σε ερωτήσεις που είχαν ετοιμάσει οι μαθητές των Γ' & Δ' τάξεων, ενημεροθήκαμε για το πλούσιο φιλανθρωπικό έργο της Ιεράς Μητροπόλεως μας, το οποίο εκφράζεται σε καθημερινό συστίτιο, δέματα με είδη πρώτης ανάγκης, ενοίκιο, διδακτρια, νοστήλια και άλλες πρώτες ανάγκες άπορων συνανθρώπων μας. Τόνισε στους μαθητές την αξία της φιλανθρωπίας, την οποία πρέπει να εξασκούν απ' αυτή την ηλικία. Ακόμα μίλησε για το γέμισμα της ψυχής και τη χαρά που εισπράττει όποιος βοηθάει τον πάσχοντα συνάνθρωπο του...

7) Έχουν υπάρξει άνθρωποι που ζητούν βοήθεια ενώ δεν έχουν ανάγκη;

Υπήρξαν, υπάρχουν και πάντα θα υπάρχουν άνθρωποι που ζητούν, και ενώ φαίνεται ότι πραγματικά έχουν ανάγκη, στην πραγματικότητα είτε είναι σπάταλοι ή τεμπληδες, περιμένοντας από τους άλλους αυτό που οι ίδιοι δεν κάνουν για τον εαυτό τους. Για να γίνω πιο συγκεκριμένος η περιοχή μας είναι ένα ευλογημένο μέρος που κι ένα μπαστούνι να φυτεύεις θα καρπίσει. Έχει τη θάλασσα στην οποία μπορούν να ψαρέψουν και γόνιμη γη για καλλιέργεια. Επομένως οποιοδήποτε περιστατικό βοηθείας έρχεται στην Μητρόπολη, ελέγχεται κατ' αρχήν από τον Ιερέα της ενορίας στην οποία ανήκει για να διαπιστωθεί αν πράγματι πρέπει να δοθεί η βοήθεια που ζητείται.

8) Έχουν αυξηθεί οι άνθρωποι που ζητάνε βοήθεια τα τελευταία χρόνια λόγω κρίσης;

Οι άνθρωποι που ζητούν βοήθεια τα τελευταία λόγω κρίσης έχουν αυξηθεί ενώ δυστυχώς έχουν μειωθεί οι άνθρωποι που προσφέρουν βοήθεια γιατί πολλοί απ' αυτούς αντιμετωπίζουν και οι ίδιοι οικονομικό πρόβλημα.

9) Ετοιμάζετε κάτι ιδιαίτερο για τα Χριστούγεννα;

Την περίοδο αυτή, πιο παλιά, η Εκκλησία έκανε τον Έρανο της Αγάπης, όπου ζητούσε οικονομική ενίσχυση από τους εμπόρους και τους ελεύθερους επαγγελματίες της περιοχής. Όμως σταματήσαμε αυτόν τον έρανο, γιατί πολλοί απ' αυτούς έρχονταν σε δύσκολη θέση μια και πολλές φορές δεν είχαν κάνει ούτε σεφτέ, ολόκληρη μέρα (εξαιτίας της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τη χώρα μας). Για τα Χριστούγεννα θα μοιραστούν γαλοπούλες και διάφορα άλλα είδη κρεάτων κι άλλα τρόφιμα, που φιλάνθρωποι της περιοχής μας πρόσφεραν στη Μητρόπολη.

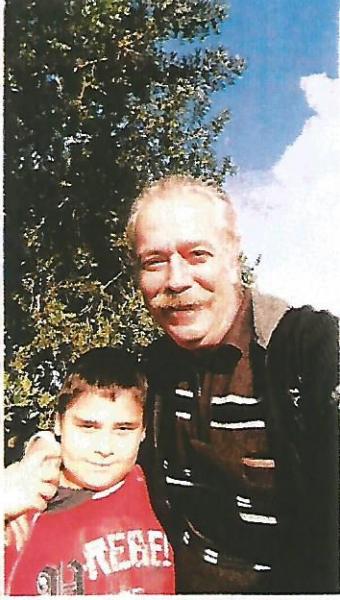
10) Με τι θα θέλετε να κλείσουμε τη σημερινή μας συνάντηση;

α. Το νόμισμα της ελεημοσύνης πρέπει να ιδρώνει στη χούφτα μας. Να το δίνουμε ύστερα από πολλή σκέψη σε ανθρώπους που πραγματικά έχουν ανάγκη από βοήθεια και που θα το χρησιμοποιήσουν σωστά.

β. Εσείς τα παιδιά μπορείτε να κάνετε το εξής: αν για παράδειγμα οι γονείς σας σας δίνουν 1€ για χαρτζιλίκι μπορείτε με τα 90 λεπτά να αγοράσετε μια τυρόπιτα και τα 10 λεπτά να τα αφήσετε στην άκρη. Όταν συγκεντρώσετε 1€ μπορείτε να αγοράσετε κάτι για να το φάει ένας συμμαθητής σας που ξέρετε πως η οικογένειά του αντιμετωπίζει οικονομικό πρόβλημα.

γ. Τέλος θα ήθελα να κάνω μια μικρή αναδρομή στα παιδικά μου χρόνια. Η μητέρα μου όταν μαγείρευε για το γιορτινό τραπέζι έστελνε εμένα με φαγητό και γλυκά σε συνανθρώπους μας που είχαν αισιοδοσία στην περιοχή μας. Ετσι έμαθα πόσο σημαντικό είναι να προσφέρεις στους άλλους και πόσο ευτυχισμένος νιώθεις όταν γίνεται αυτό!

Συνέντευξη με τον Δασάρχη Κυπαρισσίας κ. Σωτήριο Παπαδόπουλο

Κύριε Παπαδόπουλε,

1. Με τι ακριβώς ασχολείται το Δασαρχείο;

Ασχολείται με την ανάπτυξη και προστασία των δασών. Φυτεύει δένδρα, καλλιεργεί τα δάση, κόβει τα γέρικα και άρρωστα (ξερά) δένδρα.

2. Μπορεί ο καθένας να κόψει

ξύλα από το δάσος χωρίς να πάρει την άδεια του Δασαρχείου;

Κανένας δεν μπορεί να κόψει δένδρα από το δάσος χωρίς άδεις του Δασαρχείου. Σε κάθε δάσος κάνουμε διαχειριστική μελέτη για τη σωστή διαχείρισή του για να μην καταστραφεί. Το Δασαρχείο ελέγχει όλες τις υλοτομίες για να γίνονται σωστά.

3. Ποια διαδικασία πρέπει να ακολουθήσει κάποιος που θέλει να κόψει ξύλα ή να αφαιρέσει δέντρα του δάσους που τυχαίνει να βρίσκονται στο κτήμα του;

Όποιος διαπιστώνει ότι σ' ένα δάσος υπάρχει ένα δένδρο ξερό ή πεσμένο από τον αέρα μπορεί να υποβάλει αίτηση στο Δασαρχείο να το κόψει και να το πάει στο σπίτι του. Επίσης όποιος έχει ένα δασικό δένδρο μέσα στο χωράφι του μπορεί να το κόψει και να το χρησιμοποιήσει για θέρμανση. Όλα αυτά αφού υποβάλει αίτηση στο Δασαρχείο, το οποίο αφού ελέγχει, δίνει έγκριση.

4. Ποια δέντρα μπορούμε να κόψουμε και ποια είναι κατάλληλα για το τζάκι; Ποια έχουν τη μεγαλύτερη ζήτηση;

Όλα τα δένδρα εκτός από τα απαγορευμένα (πλατάνι, βελανιδιά κ.λπ.). Όλα είναι κατάλληλα για το τζάκι, εκτός από τα πεύκα. Τη μεγαλύτερη ζήτηση έχουν οι αριές, οι δρυς, οι ελιές και το πουρνάρι.

5. Τα δέντρα των δασών μας επαρκούν για να καλυφθούν οι ανάγκες της περιοχής μας;

Τα δένδρα επαρκούν αν οι υλοτομίες γίνονται με οικονομία και προσοχή. Δεν πρέπει να κόβουμε τα μικρά και υγή δένδρα αλλά τα γέρικα και άρρωστα (ξερά, ημίξερα).

6. Μπορείτε να μας δώσετε γενικές πληροφορίες για το φαινόμενο της παράνομης υλοτομίας;

Τα τελευταία χρόνια, λόγω της κρίσης και της αυξησης της τιμής του πετρελαίου, έχει αυξηθεί η ζήτηση του ξύλου για θέρμανση, έτσι μερικοί προσπαθούν χωρίς άδεια να κόψουν δένδρα και να τα πουλήσουν.

7. Μιλήστε μας για τα είδη των δέντρων και θάμνων που συναντάμε στις δασωμένες περιοχές μας και να μας αναφέρετε και σπάνια είδη.

Στην περιοχή μας συναντάμε κυρίως αριά, δρυ, πουρνάρι, φυλίκι, ασπάλαθος. Σπάνια είναι βελανιδιά.

8. Επίσης, θα θέλαμε να σας ρωτήσουμε για τα είδη ζώων και πουλιών των δασών της περιοχής μας. Να μας αναφέρετε σπάνια είδη.

Τα ζώα που ζουν στα δάση μας είναι: αγριορούνουνα, λαγοί, αλεπούδες, κουνάβια, τοακάλια, πέρδικες, φάσες, τοιχλες, μπεκάτσες. Τα τοακάλια είναι σπάνια και απαγορεύεται να τα σκοτώσουμε.

9. Ποια έκτακτα μέτρα παίρνει το Δασαρχείο την καλοκαιρινή περίοδο για τις πυρκαγιές;

Κάθε καλοκαίρι το Δασαρχείο βάζει μπουλντόζες, τοάπες κ.λ.π., για να φτιάξει τους δρόμους να μπορούν να περάσουν τα πυροσβεστικά αυτοκίνητα. Επίσης υπάλληλοι του Δασαρχείου κάνουν υπερωρίες και βγαίνουν περιπολίες στα δάση.

10. Και κάτι επίκαιρο... Υπάρχει μέριμνα δασικής έκτασης, ώστε να φυτεύονται δέντρα (πεύκα, έλατα ή κυπαρισσιά) που να προορίζονται για εμπόριο κατά τη διάρκεια της εορταστικής περιόδου;

Επιτρέπονται να φυτεύονται πεύκα και έλατα, για να χρησιμοποιηθούν σαν χριστουγεννιάτικα δένδρα. Στην περιοχή μας, όμως δεν έχει ενδιαφέρθει κανένας παραγωγός, γιατί υπάρχει ζήτηση μόνο για ελατάκια τα οποία δε γίνονται στην περιοχή μας (θέλουν χαμηλότερες θερμοκρασίες πάνω σε βουνά).

Βασίλης Παπαδόπουλος - Γ' τάξη

ΠΩΣ ΤΟ ΕΛΑΤΟ ΕΓΙΝΕ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ

Το έλατο είναι ένα ταπεινό δέντρο και γι' αυτήν του την ταπεινοφροσύνη ανταμείφθηκε, κι έτοι κάθε χρόνο, τα Χριστούγεννα, στολίζεται στα σπίτια όλων μας. Σαν γεννήθηκε ο Χριστός, η πλάσιο είχε χαρά μεγάλη. Τα πουλιά, τα

ξώα, τα δέντρα και τα λουλούδια έσκυψαν πάνω του, για να του δείξουν την αφοσίωσή τους και να του προσφέρουν δώρα. «Εγώ»,

είπε η φοινικιά, που έστεκε δίπλα στο στάβλο, «θα του χαρίσω το πιο όμορφό μου φύλλο, να τον δροσίζει στη ζέστη του καλοκαιριού».

«Κι εγώ», είπε η ελιά, «θα του χαρίσω το πιο γλυκό μου λάδι, ν' αλειφτεί».

«Κι εγώ», είπε το έλατο, «τι μπορώ να του δώσω;»

«Τίποτα», βιάστηκαν τα άλλα με μια φωνή. «Τα δάκρυα σου κολλούν σαν κόλλα και οι βελόνες σου θα τρυπήσουν το τρυφερό του δέρμα!»

«Έτοι είναι», είπε το έλατο, οκύβοντας με θλιψή το κεφάλι, «δίκιο έχετε. Δεν έχω τίποτα άξιο να χαρίσω στον Χριστούλη!»

Όμως ένας άγγελος εκεί κοντά άκουσε το σιγομούρμούρισμα των δέντρων και συμπόνεσε το ταπεινό έλατο. Κι έτοι, σαν έπειτα η νύχτα, ζήτησε από τα μικρά αστεράκια του ουρανού να χαμηλώσουν και να σταθούν πάνω στα κλαδιά του έλατου.

Εκείνη τη στιγμή, το Θείο βρέφος άνοιξε τα ματάκια του και, βλέποντας το έλατο λαμπροστολισμένο, χαμογέλασε ευτυχισμένο.

Τα χρόνια περνούσαν κι όλο και περισσότερο άνθρωποι στη γη γιόρταζαν τη γέννηση του Χριστού. Ήταν λοιπόν, Εκείνος ζήτησε από το Πλεύμα των Χριστουγέννων να στείλει ένα έλατο με κεράκια και στολιδιά, ώστε κάθε παιδάκι να μπορέσει να δει εκείνο που ο Χριστός είδε από τη φάτνη κάποτε, και τον γέμισε ευτυχία.

Η ταπεινοφροσύνη του έλατου ανταμείφηκε και, ποτέ, δέντρο άλλο κανένα δε φώτισε τόσο πολλά ευτυχισμένα προσωπάκια.

Από το βιβλίο
«Χριστουγεννιάτικος Θησαυρός»

Παναγιώτης Σταματογιαννόπουλος - Δ' τάξη

**Συνέντεξη
με τον ιδιοκτήτη ελαιοτριβείου
κ. Γεώργιο Μπακόύρο**

στη Φαρακλάδα Τριφυλίας Μεσογείας

κ. Μπακόύρο,

1. Γιατί ασχοληθήκατε με αυτό το επάγγελμα;

Αυτό το επάγγελμα το κληρονόμησα από τους γονείς μου. Εμαθα σ' αυτό από μικρό παιδί, με αποτέλεσμα να μου αρέσει και παρόλο που στην πορεία μου σπουδάσα ηλεκτρονικός, τελικά κατέληξα να δουλεύω το ελαιοτριβείο.

2. Πόσα χρόνια έχετε το ελαιοτριβείο;

Το ελαιοτριβείο το έφτιαξε ο πατέρας μου το '71 κι εγώ ασχολήθηκα επίσημα το '92.

3. Με αυτά τα μηχανήματα λειτουργούσε πάντοτε;

Το '71 που πρωτοεκίνησε το ελαιοτριβείο, δούλεψε με άλλα μηχανήματα, της Primalia. Από το '97 και μετά, που έγινε η ανακαίνισή του από εμένα, μπήκαν άλλα μηχανήματα, της Alfa Laval.

4) Πώς ήταν τα ελαιοτριβεία τις παλαιότερες εποχές;

Τις παλαιότερες εποχές, τα ελαιοτριβεία ξεκίνησαν με λιθάρια τα οποία κινούσαν ζώα, αργότερα εξελίχθηκαν με τα πιεστήρια και τώρα με τα φυγοκεντρικά.

5) Το ελαιοτριβείο απασχολούσε πολλούς εργάτες τότε;

Πράγματι, το ελαιοτριβείο απασχολούσε πολλά άτομα, μπορεί και πάνω από 8 με 10 άτομα.

6) Στα σύγχρονα ελαιοτριβεία είναι απαραίτητοι πολλοί εργάτες;

Όχι, στα σύγχρονα ελαιοτριβεία χρειάζονται πολύ λίγοι, μόνο δύο.

5) Οι κατιρικές συνθήκες επηρεάζουν τη δυσλειά σας;

Βεβαίως και την επηρεάζουν ως προς τη δυσκολία της. Όταν έχει καλό καιρό τα πράγματα είναι πολύ πιο απλά, όταν βρέχει όμως και φυσάει, δυσκολεύει και το μάζεμα των ελιών, αλλά και η κούραση των εργατών είναι μεγαλύτερη.

6) Περιγράψτε μας, εν συντομίᾳ, τη διαδικασία παραγωγής ελαιόλαδου.

Αφού ραβδίστούν οι ελιές και μπουν μέσα σε σακιά, εμείς τα παίρνουμε με τα τρακτέρ και τα φέρνουμε στο ελαιοτριβείο. Στο ελαιοτριβείο ξεκίναει η διαδικασία από το πλυντήριο όπου καθαρίζονται οι ελιές από τα φύλλα, πλένονται, στη συνέχεια ανεβαίνουν στο σπαστήρια, τις πολτοποιεί, μπαίνουν στους μαλακτήρες, εκεί μαλάσσονται - γίνεται η μάλαξη, όπως λέμε-και μετά με τη διαδικασία που περνάει μέσα από το φυγοκεντρικό, βγαίνει το λάδι, ο λιόσιμος και ο πυρήνας. Το λάδι πηγαίνει στους διαχωριστήρες και η τελική του μορφή είναι το λάδι που παίρνουμε στο σπίτι μας.

Την άνοιξη η ελιά είναι καλή με μικρά- μικρά ανθάκια στολισμένη, ομορφιά και χάρη στον κάμπο απλωμένη.

7) Η ποιότητα του λαδιού της περιοχής μας είναι καλή;

Η περιοχή μας -για άσους δεν το γνωρίζουν- είναι από τις καλύτερες περιοχές σε ποιότητα λαδιού σε όλο τον κόσμο.

Το φθινόπωρο η ελιά είναι καλή στους ελαιώνες έχουν όλοι τώρα ξεχθεί, ο ώριμος καρπός είναι καϊρός να μαζευτεί.

8) Σας ευχαριστεί το επάγγελμά σας;

Βεβαίως με ευχαριστεί, και όπως είπαμε στην πρώτη ερώτηση, ήταν καθαρά επιλογή δική μου, προσωπική, γι' αυτό τη συνεχίζω με πολλή αγάπη.

Το χειμώνα η ελιά είναι καλή βαθιά ανάσα παίρνει καιρός να ξεκοιραστεί, για τη νέα τη σεδειά πρέπει να ετοιμαστεί.

9) Αν δεν είχατε ασχοληθεί με αυτό το επάγγελμα με τι άλλο θα θέλατε να ασχοληθείτε;

Όπως προανέφερα, έχω σπουδάσει ηλεκτρονικός και θα Ασχολιόμουν με αυτό που έχω σπουδάσει.

Στα δέντρα πάνω κρέμεται όπις εκκλησίες κοιμάται και τα χωράφια της κόκαλα μες τη φωτιά τα βάζω. Τι είναι;

10) Κλείνοντας τη συνέντεξη μας, πείτε μας τι είναι "εντυχία" για εσάς;

"Εντυχία", αν εννοείς πάνω στη δουλειά μου, είναι να πηγαίνουν όλα καλά.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Δεν πεθαίνει κι αν περάσουν χρόνια εκατό και χιλιά. Μας χορταίνει μας φροντίζει μας ανάβει τα καντήλια.

Τι είναι;

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Η ελιά κρασί δε βγάζει.
- Η ελιά είναι κυρά κι ό, τι θέλει κάνει.

• Βάλε ελιά για το παιδινό σύνο και συκιά για τη ζωή σου.

• Απ' το θέρο ως τις ελιές δεν απολείπουν, οι δουλειές

Σας ευχαριστούμε πολύ για το χρόνο σας!

Συνέντεψη με τον γεωπόνο κ. Βασίλειο Τσολονδρέ σχετικά με την ελιά!

Κύριε Τσολονδρέ,

1) Πότε φυτεύουμε τις ελιές και γιατί;

Τις ελιές στον τόπο μας τις φυτεύουμε το φθινόπωρο για να βοηθήσουν την ανάπτυξη των δενδρυλλίων οι βροχές του χειμώνα. Σε περιοχές που ο χειμώνας, όμως, είναι βαρύς με παγετούς, η φύτευση πρέπει να γίνεται την άνοιξη.

2) Πόσος χρόνος πρέπει να περάσει για να πάρουμε καρπούς;

Καρπούς θα πάρουμε σε 3-4 χρόνια από τη φύτευση των δενδρυλλίων.

3) Πότε βγάζει τα άνθη της η ελιά;

Η ελιά ανθοφορεί την άνοιξη, περίπου τον Απρίλιο.

4) Κάθε πότε πρέπει να ποτίζουμε τις ελιές;

Η ελιά είναι ανθεκτική στην έλλειψη νερού, αλλά εάν το καλοκαίρι είναι πολύ θερμό, πρέπει να την ποτίζουμε, ώστε να αποφευχθεί το στρες από την ξηρασία.

5) Ποια εποχή μαζεύουμε τις ελιές; Γιατί;

Μαζεύουμε τις ελιές τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο, όταν έχει ωριμάσει ο καρπός.

6) Πότε πρέπει να τις κλαδεύουμε; Γιατί τις κλαδεύουμε;

Κλαδεύουμε τις ελιές, όταν είναι μικρές για να διαμορφώσουμε την όψη τους, και όταν είναι ωριμά, μεγάλα τα δένδρα γίνεται το κλάδεμα μετά την καρποφορία και μετά τη συλλογή του καρπού, μέχρι τον Φεβρουάριο.

7) Πότε ραντίζουμε τις ελιές; Γιατί;

Ραντίζουμε τις ελιές για να καταπολεμήσουμε τους κυριότερους εχθρούς της, που είναι τα έντομα: ο δάκος της ελιάς

και ο πυρηνοτρύπης.

8) Ποιες είναι οι σημαντικότερες αρρώστιες του δέντρου;

Η ελιά προσβάλλεται από μυκητολογικές ασθένειες όπως το Κυκλοκάνιο και η Ξεροβούλα.

9) Από ποια χαρακτηριστικά του δέντρου καταλαβαίνουμε την ηλικία του;

Την ηλικία του δέντρου την καταλαβαίνουμε από το μέγεθος του δέντρου κι από τη διάμετρο του κορμού.

10) Πώς είναι μια νεαρή και πώς μια γέρικη ελιά;

Μια νεαρή ελιά έχει ανοιχτόχρωμους βλαστούς, λείους, ενώ μια γέρικη έχει ρόζους και ξερά μερικά κλαδιά της.

11) Πώς πολλαπλασιάζεται η ελιά;

Η ελιά πολλαπλασιάζεται αγενώς με μοσχεύματα και εγγενώς με δενδρύλλια από σπόρους.

12) Είναι πιο υγιεινό το λάδι αυτό που

βγάζουμε σήμερα από σύγχρονα ελαιοτριβεία ή αυτό που έβγαζαν πριν από πολλά χρόνια;

Ναι, το λάδι που έβγαζαν πριν από πολλά χρόνια ήταν πιο υγιεινό, γιατί η μέθοδος παραγωγής του ήταν πιο φιλική στο περιβάλλον και πιο οικολογική.

13) Ποιες ποικιλίες ελιάς ευδοκιμούν στον τόπο μας και ποια ποικιλία είναι αποδοτικότερη;

Οι κυριότερες ποικιλίες ελιάς στη χώρα μας είναι η Κορωνένια Μαυρολιά, η Τσονάτη και η Μεγαρείτικη. Πιο αποδοτική είναι η Κορωνένικη που δίνει καλύτερη ποιότητα ελαιόλαδου.

14) Ποιες οι διαφορές του ελληνικού λαδιού σε σχέση με αυτό της Ισπανίας και Ιταλίας;

Το ελληνικό λάδι λόγω της ποικιλίας Κορωνένικης που είναι η πιο διαδεδομένη στη χώρα μας και λόγω των εδαφικών και κλιματικών συνθηκών είναι καλύτερο από αυτό της Ιταλίας και της Ισπανίας.

15) Πώς είναι η φετινή παραγωγή και οι τιμές;

Η φετινή παραγωγή στη χώρα μας είναι στο μέσο όρο, περίπου, της παραγωγής που κάθε χρόνο βγάζει η Ελλάδα, αλλά οι τιμές είναι πολύ καλές, γιατί η Ισπανία και η Ιταλία έχει πολύ μειωμένη παραγωγή.

16) Ποια είναι η μεγαλύτερη ελιά της Μεσσηνίας;

Η μεγαλύτερη ελιά σε ηλικία της Μεσσηνίας είναι η ελιά στον προαύλιο χώρο του Ινστιτούτου Ελιάς στην Καλαμάτα.

Σας ευχαριστούμε πολύ για το χρόνο σας!

Ελένη Τσολονδρέ - Γ' τάξη

Ας αφήσουμε τη γνώριμή μας ελιά κι ας γνωρίσουμε ένα άλλο δέντρο...

Το... χριστουγεννιάτικο δεντράκι... της θάλασσας!

Η επιστημονική του ονομασία είναι Spirobranchus giganteus αλλά είναι περισσότερο γνωστό με το κοινό όνομα «χριστουγεννιάτικο δέντρο της θάλασσας» εξαιτίας του σχήματός του που θυμίζει χρωματιστό δεντράκι. Πρόκειται για είδος σκουληρικού της θάλασσας και όχι για φυτό ενώ μοιάζει με μικρό ελατάκι και μάλιστα το συναντάμε σε διάφορα χρώματα.

Ζει στους βυθούς των τροπικών θαλασσών, πάνω σε βράχους και αποτελεί αγαπημένη τροφή πολλών ψαριών και καρκινοειδών. Τα χρώματά του ποικίλλουν από κόκκινο και πορτοκαλί μέχρι λευκό, πράσινο και μπλε και η ομοιότητά του με χριστουγεννιάτικο δέντρο είναι μεγάλη.

Γιάννης και Δήμητρα Βλάχου - Δ' τάξη

Όλοι μαζί εμείς θα φτιάξουμε, έναν κόσμο απ' αγάπη κι ελπίδα, με χρώματα ουράνια θα βάψουμε τη Γηνή μας, ν' αγγάξει σελίδα.
Χέρια σφίγκτά θα ενώσουμε κι οι καρδιές θα κερδίσουν τη μάχη, στην προσευχή θ' ανταμώσουμε μοναχά σαν υπάρχει αγάπη.

Χριστούγεννα... Πρωτοχρονιά...
Φώτα... Άγιες μέρες, που όλοι
περιμένουμε με ανυπομονησία, για να
βρεθούμε σε σπιτική, γλυκιά
ατμόσφαιρα, σε ολόθερμες αγκαλιές

με ξεκούραση, ανεμελιά, δωράκια, διασκέδαση, χαλάρωση. Μέρες γιορτινές, που τον πρώτο λόγο και τη μεγαλύτερη χαρά έχουν τα παιδιά, στην προσμονή των διακοπών και του Αϊ-Βασιλή.

Όμως... υπάρχουν κάποια παιδιά που και αυτές τις γιορτές δε θα περάσουν γλυκά κι ανέμελα. Είναι τα παιδιά που έτυχε να αρρωστήσουν από σοβαρές ασθένειες, όπως είναι και ο καρκίνος. Αυτά τα παιδιά, και ιδιαίτερα τα παιδιά της επαρχίας, αναγκάζονται να περάσουν τις γιορτές στα νοσοκομεία ανάμεσα σε ορούς και εξετάσεις, φάρμακα και θεραπείες, δάκρυ και πόνο. Μακριά από το ζεστό σπιτικό τους, τους φίλους τους και δικούς τους ανθρώπους. Κι όμως, έχουν κι εκείνα ανάγκη - ίως περισσότερο ακόμα από εμάς που είμαστε καλά- από αγάπη, χαρά και φροντίδα. Γι' αυτά τα παιδιά, οι μαθητές του σχολείου μας φτιάζαμε όμορφες κατασκευές και συμμετείχαμε στο bazaar, για την ενίσχυση του συλλόγου Φλόγα.

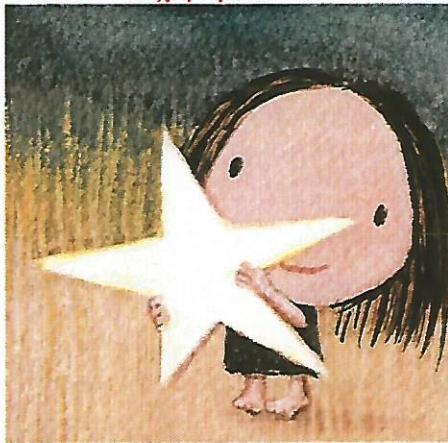

ΕΝΑ ΠΑΙΔΙΚΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Πώς μπορούν τα παιδιά ν' αλλάξουν τον άχρωμο κόσμο μας?
Με τα χρώματα της φαντασίας και των παιδικών ονείρων!
Με την αθωότητα, την αγγότητα, την απλότητα!

Την αγάπη και τον αυθορμητισμό!

Μ' ένα παιδικό χαμόγελο!

«Το Πεφταστέρι που ξαναπήγε στον Ουρανό»

Μη με διώχνεις», είπε το αστέρι στον ουρανό.

«Μη φοβάσαι, θα ξεις ή να όμορφο ταξίδι», του απάντησε εκείνος.

«Βοήθεια, αδέρφια, δε θέλω να πάω πουθενά», φωνάζει τρομαγμένο το αστέρι καθώς άρχισε να πέφτει προς τη γη.

Όσοι είδαν το πεφταστέρι ευχήθηκαν κάτι. Άλλος ήθελε υγεία, άλλος αγάπη, άλλος ένα κατινύριο αυτοκίνητο, μα το αγόρι που αγνάντευε τη θάλασσα, έκανε μια διαφορετική ευχή: «Αυτό το πεφταστέρι να γίνει δικό μου» είπε.

Και μετά ξάπλωσε στο κρεβάτι του και αποκοινήθηκε... Το πεφταστέρι, που είχε πέσει πάνω στα βράχια, αποφάσισε να περάσει τη νυχτα του εκεί, κοπαζόντας τους φίλους του στον ουρανό. Στην αρχή, ενιωθεί ζήλια και πίκρα, μα συγά-συγά, αφέθηκε στη γλύκα της βραδιάς, χάζεψε τα φώτα των καραβίων που χόρευαν στη θάλασσα και μαγεύτηκε από τη μελωδία των κυμάτων. Το σύλλογο πρωινού ήλιος βρήκε το λιψανί σε μεγάλες φωτιές. Αυτοκίνητα έφερναν και έπιαρναν κόδομο στα καράβια, μεγάλα φορτηγά κωνιβαλούσαν εμπορεύματα. Ένας χαμός!

Το πεφταστέρι παντοκράτησε και κούρνιασε στα βράχια. «Απαπά δεν ιάω πουθενά πα, θα κάτω εδώ, που δε θα με πειράξει κανείς», σκέφτηκε. Σε λίγο στάθηκε δίπλα του ένας οκόλος, εκείνο τρόμαξε κι άρχισε να προσεύχεται να μην το πάρει χαρημάρι το σκούλι και το καταβροχθίσει. Ευτυχώς, ο οκόλος δεν είδε το πεφταστέρι κι έφοργε για να βρει το αφεντικό του.

Το μεσημέρι ο ήλιος τοσυρόσφιλιζε και το πεφταστέρι σκληρύνει και μήρε ένα όμορφο χρυσαφί χρώμα. Αυτό ήταν, έγινε ένας αστεριά! Όταν σχόλισε το αγόρι που αγνάντευε τη θάλασσα, κατέβηκε στα βράχια να φάξει το αστέρι του και μολις το βρήκε το κρατήσε με αγάπη στα δύο του χέρια και το μήρε μαζί του.

Το πεφταστέρι ένιωσε ασφάλεια. Μα επειδή ήταν φοβητσάρικο, ρώτησε το αγόρι: «Θα με προσεχείς, επού;» «Φυσικά θα σε προσέχω», του απάντησε εκείνο χαριζόντας το. Τα πράγματα όμως δεν ήταν και τόσο εγκόλα.

Μολις η μαρά του αγοριού είδε τον αστεριά, είπε στο γιο της: «Πάλι μάζεψες βρωμίες; Αμέσως στον σκουπιδοτενέκε αστή τη βλακεία που κρατάς και πλυνε καλά τα χέρια σου, για να φάρε». Το αγόρι στενοχωρήθηκε. Δεν μπορούσε να πετάξει τον θησαυρό του.

Εκρυψε το πεφταστέρι κάτω από τα βιβλία του, μα ήξερε πως δε θα μπορούσε να το κρατήσει για πολύ εκεί, μιας κι η μαρά του τα έβρισκε όλα. Εσπαγε το κεφάλι του για να βρει μια λύση και την άλλη μέρα μήρε μαζί του το πεφταστέρι του στο σχολείο. Λίγο πριν μπει στην τάξη, το ρώτησε: «Αστεράκι μου, αν δεν μπορώ να δε κρατήσω εγώ, πού θα ήθελες να πας;» «Α, μα να γυρίσω στον ουρανό, πουθενά αλλού», του απάντησε εκείνο.

Σε λίγες ώρες, η δασκάλα ζήτησε από τα παιδιά να μπουν ήσυχα στη σειρά, γιατί θα πηγαναν να επισκεφτούν στο νοσοκομείο, έναν συμμαθητή τους, που από όσο ήξεραν

ήταν τόσο άρρωστος, που για να τον περάσει ο πόνος, θα πήγαινε στον ουρανό. Όλοι του είχαν πάρει από ένα δωράκι. Κι επειδή το άρρωστο παιδί δεν είχε πια ραλλιά, για να μην του κόψουν τη φόρα προς τον ουρανό, το αγόρι, του είχε αγοράσει ένα όμορφο σκουφάκι για να μην κρυώνει. Τότε του πρόμια ήδεια. Ήρθε το αστέρι του και το έβαλε πάνω στο σκουφάκι. Το τόλιξε καλά με το κορδόνι από το παπούτσι του και όταν έφτασε στο νοσοκομείο, το χάρισε στον φιλαράκο του, που ξετρέλαθηκε από τη χαρά του.

Σε μερικές μέρες το άρρωστο αγόρι, αφού μάζεψε την αγάπη όλου του κοσμου, έφυγε τελικά για τον ουρανό, φορώντας το σκουφάκι του. Ετοιμαζόμενος να πάρει το πεφταστέρι, που ήταν έπιαρναν στη γη, πήρε πάλι την παλιά του θεση, ανάμεσα στους φίλους του και τους είπε όσα έγιναν κάτω στη γη.

Το αγόρι που αγνάντευε τη θάλασσα, με γάλωνες ευτυχισμένο, γιατί τα βράχια έβλεπε πάντα το αστέρι του, που του έστελνε λαμπερά φωτιά και ήξερε πως παρόλο που δεν το είχε κοντά του, ήταν για πάντα δικό του, ήταν χαρούμενο και το αγαπούσε, όποια ήταν το κράτησε στα χίρια του.

Κι από τότε, έλεγε πως όταν έχεις αγαπήσει κάτι, θες μόνο το καλό του, και όποιο κι αν βρίσκεται στην πραγματικότητα, για σένα δεν μπορεί να πάει πολλά μακριά από την καρδιά σου...

Πηγή Καφετζούλος

Σκέψεις... Ο Χριστός ποτέ δεν κατέκρινε, δεν εκδίωξε, δεν αποδοκίμασε τον άνθρωπο για το χρώμα του, την καταγωγή του... ούτε καν για τα αμαρτήματά του. Δεν εκδικήθηκε!!! Αγκάλιασε ανοιχτά, μύλησε αληθινά, φύγει τρυφερά... Δεν απαιτήσε... Φυέ «Ακολούθησε», χωρίς να προστάξει...

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ - ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ

Γκι

Το γκι είναι συνδεδεμένο με τη γονιμότητα καθώς μπορεί και αντέχει ακόμη και τις πιο χαμηλές θερμοκρασίες, ενώ ταυτόχρονα είναι καρποφόρο. Το

γεγονός ότι μπορεί να μεγαλώσει και να αναπαραχθεί χωρίς ρίζες, το κάνει ακόμη πιο μυστήριο. Πως άραγε το κάνει αυτό; Σύμφωνα με έναν μύθο, ο Νορβηγός θεός του φωτός σκοτώθηκε από ένα βέλος που ήταν φτιαγμένο από γκι, και η μητέρα του το πήρε και το έβαλε ψηλά σε ένα δέντρο για να μην τραυματίσει θανάσιμα κι άλλους. Γύρω από αυτή την ιστορία δημιουργήθηκε κι ένας άλλος μύθος που έλεγε ότι κάθε φορά που ένας νέος άνδρας έπαιρνε ένα βατόμουρο από αυτό το «φυτό της αγάπης», θα φιλούσε ένα κορίτσι. Όταν τελείωναν οι καρποί θα τελείωναν και τα φύλια, γι αυτό και σήμερα στολίζουμε με ολόκληρα κλαδιά τα σπίτια μας - για να έχουμε ... αποθέματα!

Γιατί τα χριστουγεννιάτικα δέντρα δεν είναι τέλεια

Ο ΘΡΥΛΟΣ ΤΟΥ «ΜΙΚΡΟΥ ΕΛΑΤΟΥ»

Πριν πολλά πολλά χρόνια, σε μια πολλή μακρινή χώρα ζούσε ένα τέλειο μικρό δέντρο που το έλεγαν Μικρό Ελατο. Το Μικρό Ελατο έλπιζε να διατηρήσει την τελεότητά του ώστε να διαλεχτεί από την βασίλισσα για χριστουγεννιάτικό της δέντρο. Άλλα καθώς το πονόψυχο μικρό δέντρο έδινε καταφύγιο στα πουλιά, τους λαγούς και τα ελάφια του δάσους τα κλαδιά του στράβωσαν, έσπασαν κι έπαθαν ζημίες. Εντυχώς η βασίλισσα είχε διαφορετική άποψη για το τι οηραίνει τελεότητα. Η βασίλισσα, η οικογένεια της βασίλισσας και όλοι οι χωρικοί είπαν πως το Μικρό Ελατο ήταν ακόμα το καλύτερο χριστουγεννιάτικο δέντρο. Γιατί κοιτάζοντας τα λυγισμένα βελονωτά κλαδιά του, έβλεπαν τα προστατευτικά μπράτσα ενός πατέρα ή την θερμή αγκαλιά μιας μητέρας. Και μερικοί, όπως η οιφή βασίλισσα είδαν την αγάπη του Χριστού να εκφράζεται στη γη. Ήτοι λοιπόν αν διασχίσετε περπατώντας ένα αειθαλές δάσος σήμερα, εκτός από τους λαγούς, τα πουλιά και άλλα χαρούμενα ζωντανά μλαόματα, θα βρείτε πολλά δέντρα σαν το Μικρό Ελατο. Θα δείτε κάποιο στραβολυγισμένο κλαδί που δίνει κάλυμμα, μια σχισμή που προσφέρει ένα ζεστό μέρος για ξεκούραση ή κλαδιά στραπατοαρισμένα από τη βοσκή πεινασμένων ζώων. Γιατί όπως θα πρέπει και πολλοί από μας, τα δέντρα έμαθαν πως το το να ζούμε για χάρη των άλλων μας κάνει πιο όμορφους στα μάτια του Θεού.

Η κρεμασμένη κάλτσα στο Τζάκι

Κάποτε, στα πολύ παλιά χρόνια, ιπτήρχε ένας καλόκαρδος άνθρωπος που είχε χάσει την γοναίκα του και από τότε ζούσε μαζί με τις τρεις κόρες του, που μοχθούσε να τις μεγαλώσει. Όταν οι κόρες έφτασαν σε ηλικία γάρον, ο πατέρας τους ήταν στενοχωρημένος διότι δε θα μπορούσε να παντρέψει τα κορίτσια του χωρίς λεφτά και προϊότα. Μία κρύα νύχτα έπεσαν όλοι για ώπνο, αφού νωρίτερα οι κόρες είχαν απλώσει τα πλυμένα τους ρούχα στο Τζάκι για να στεγνώσουν. Μαζί με αυτά και μια κοντά στο Τζάκι είχαν κρεμάσει τις βρεγμένες τους κάλτσες. Ο Άγιος Βασίλης, που είχε ακούσει τις προσευχές του πατέρα, πήγε στην καλύβα, έβγαλε από μέσα τρία πουγκιά με χροσό και τα έριξε πολύ προσεκτικά από την καμινάδα, σημαδέσυοντας τις κρεμασμένες κάλτσες. Ο Άγιος Βασίλης πέτυχε το στόχο του και έριξε τα πουγκιά μέσα στις κάλτσες! Από τότε έχει καθιερωθεί να κρεμάμε τις κάλτσες στο Τζάκι και να περιμένουμε ο Αϊ-Βασίλης να μας φέρει το δώρο μας. Όσο πο μεγάλη η κάλτσα... τοσο πο μεγάλο το δώρο.

Ο θρύλος της Ποινοέττιας

(Αλεξανδρινό, το αγαπημένο χριστουγεννιάτικο λουλούδι)

Μία χαριτωμένη ιστορία μιλάει για για την Πεπίτα, ένα φτωχό κοριτσάκι από το Μεξικό που δεν είχε δώρο να προσφέρει στο νεογέννητο Χριστό

σύμφωνα με το έθιμο των καθολικών την παραμονή των Χριστουγέννων. Καθώς η Πεπίτα πήγαινε σιγοπερπατώντας στο παρεκκλήσι με τον ξάδελφό της τον Πέντρο, η καρδιά της ήταν γεμάτη στεναχώρια παρά χαρά.

«Είμαι σιγουρος, Πεπίτα, ακόμη και το πιο ταπεινό δώρο, αν το προσφέρεις μέσα από την καρδιά σου, θα είναι ευπρόσδεκτο από τον Χριστό», είπε ο Πέντρο παρηγορητικά.

Μη γνωρίζοντας τι άλλο να κάνει, η Πεπίτα γονάτισε στην άκρη του δρόμου και μάζεψε μια χούφτα κοινά αγριόχορτα, σχηματίζοντας ένα μικρό μπουκέτο. Βλέποντας το τραχύ μάτσο των αγριόχορτων αισθάνθηκε περισσότερο στεναχωρημένη και ντροπασμένη δύο ποτέ άλλοτε για την μηδαμινότητα της προσφοράς της. Έπνιξε ένα δάκρυ καθώς έμπαινε στο μικρό παρεκκλήσι του χωριού.

Καθώς πλησίασε το προσκύνημα, θυμήθηκε τα καλοσυνάτα λόγια του Πέντρου: «Ακόμη και το πιο ταπεινό δώρο, αν το προσφέρεις μέσα από την καρδιά σου, θα είναι ευπρόσδεκτο από τον Χριστό». Αφησε το πνεύμα της να ανυψωθεί καθώς γονάτισε για να προσφέρει το μπουκέτο της, ακουμπώντας το μπροστά στην αναπαράσταση, της σκηνής της Γέννησης.

Ξαφνικά, από το μπουκέτο με τα αγριόχορτα ξεπήδησαν λαμπερά κατακόκκινα λουλούδια, και όλοι όσοι τα είδαν ήταν βέβαιοι ότι βρέθηκαν μάρτυρες ενός χριστουγεννιάτικου θαύματος που έγινε μπροστά στα μάτια τους.

Από εκείνη την ημέρα και μετά τα λαμπερά κόκκινα λουλούδια ήταν γνωστά σαν τα λουλούδια της Άγιας Νύχτας (Flores de Noche Buena) επειδή ανθίζουν κάθε χρόνο κατά τη διάρκεια της χριστουγεννιάτικης περιόδου.

Το παραμυθένιο «Νησί των Χριστουγέννων»!

Οι γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς μπορεί να έχουν ταυτιστεί στη συνείδηση όλων μας με το κρύο, τα χιόνια και τις βόρειες χώρες του πλανήτη, όμως στο «Νησί των Χριστουγέννων» όλα είναι ηλιόλουστα και καλοκαιρινά! Το άγνωστο στους περισσότερους νησί ανήκει στην Αυστραλία και βρίσκεται στον Ινδικό Ωκεανό, ενώ ξεχωρίζει για τις εκπληκτικές αμμουδιές, τα γαλαζοπράσινα νερά του και τη σημαντική βιοποιολότητα.

Ανακαλύφθηκε για πρώτη φορά την ημέρα των Χριστουγέννων του 1643 γι αυτό και ονομάστηκε Νησί των Χριστουγέννων. Οι μόλις 1.403 κάτοικοι ασχολούνται κυρίως με την αλιεία και τον τουρισμό. Η χλωρίδια και η πανίδια των νησιών έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, ενώ το νησί είναι βασικός προορισμός αναπαραγωγής για τα κόκκινα καβούρια που κατακλύζουν δρόμους και ακτές σε συγκεκριμένες χρονικές περιόδους.

Ζητήσαμε από τις γιαγιάδες μας να μας πουν, πώς περνούσαν
τις ημέρες των Χριστούγεννων όταν ήταν παιδιά.
Κάναμε τις ίδιες ερωτήσεις, και στη μία και στην άλλη.
Να τι μας απάντησαν:

1) Στολίζατε το σπίτι σας τα Χριστούγεννα;

Γιαγιά Α: - (Μεγάλωσε στην πόλη και προέρχεται από εύπορη αστική οικογένεια)

-Ω, βέβαια! Στολίζαμε ένα μεγάλο κλαρί (σαν δέντρο) κρεμώντας πάνω του μεγάλες πολύχρωμες γυάλινες μπάλες. Μερικές ήταν και ανάγλυφες. Στο τραπέζι, ανάβαμε κεριά σε ασημένια κηροπήγια. Κάτω από το δέντρο ήταν τα δώρα μας, τα οποία ανοίγαμε το βράδυ της Παραμονής των Χριστουγέννων.

Γιαγιά Β: - (Μεγάλωσε στο χωριό και προέρχεται από εύπορη αγροτική οικογένεια)

-Φυσικά! Κόβαμε ένα φουντωτό κυπαρίσι και το στηρίζαμε σε έναν τενεκέ (μπικιόνα) με πέτρες. Πάνω στις πέτρες βάζαμε μπόλικο βαμβάκι, για να μη φαίνονται. Αντί για στολίδια, κρεμούσαμε μισά πορτοκάλια που τα είχαμε αδειάσει, τους οποίους ρίξιε λαδάκι και μια καντηλήθρα και έτσι γίνονταν καντηλάκια που φώτιζαν το δέντρο μας. Επίσης κρεμούσαμε μανταρινάκια, μήλα, φερίκια, καρυδάκια, καρτούλες χειροποίητες, κόκκινες κορδελίτσες και μικρές κλαρίτσες με κούμπαρα. Στα βάζα είχαμε σμυρτίες και κλάρες.

2) Λέγατε τα κάλαντα;

Γιαγιά Α: Τα παιδιά έβγαιναν για κάλαντα την Παραμονή των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Θεοφανίων, πολύ πρωί, πριν χαράξει, κατά τις 4 π.μ. Κρατούσαν φαναράκια. Τους έδιναν χρήματα.

Γιαγιά Β: Πηγαίναμε για κάλαντα την Παραμονή των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς (στα Θεοφάνια δεν το συνηθίζαμε). Βγαίναμε πολύ πρωί, μόλις κόντευε να ξημερώσει. Μας έδιναν χρήματα ή καρύδια ή πορτοκάλια. Συνήθιζαν να δίνουν και φιρικάκια (είδος μήλου, μικρό σε μέγεθος).

3) Κάνατε ρεβεγιόν το βράδυ της Παραμονής των Χριστουγέννων;

Γιαγιά Α: Τη νύχτα της Παραμονής των Χριστουγέννων όλη η οικογένεια μαζεύομασταν στο γιορτινό τραπέζι. Το πρώτο πιάτο ήταν πάντα ζωμός από κρέας με ελάχιστο ρύζι. Στη συνέχεια τρώγαμε ψητή γαλοπούλα γεμιστή με κιμά, ντολμάδες, αρνάκι με άγρια χόρτα αυγοκομένο (αν και οι γνωστοί μας το έκαναν χοιρινό και σέλινο κυρίως). Είχαμε πολλά είδη τυριών και πολλές σαλάτες. Επίσης εκλεκτά εδέσματα από πολλές γωνιές της Ελλάδος (όπως αυγοτάραχο Μεσολογγίου).

Γιαγιά Β: Την Παραμονή όχι, γιατί νωρίς το πρωί, πολύ πριν ξημερώσει, θα πηγαίναμε στη χριστουγεννιάτικη θεία Λειτουργία και θα κοινωνούσαμε. Όμως, αμέσως μόλις γυρίζαμε από την εκκλησία, όλοι μαζί τρώγαμε τηγανιά (χοιρινό κρασόπτο) με λίγο τυράκι και κόβαμε ένα μικρό Χριστόφωμο. (Το μεγάλο το φυλάγμα για το μεσημέρι). Φαντάσου ότι ήταν πολύ πρωί ακόμη.

4) Τι τρώγατε το μεσημέρι των Χριστουγέννων;

Γιαγιά Α: Ανήμερα τα Χριστούγεννα τρώγαμε πάλι όλοι μαζί

ό, τι είχαμε και στο ρεβεγιόν. Γιατί οι μεζέδες ήταν τόσοι πολλοί τη νύχτα της Παραμονής, που τα φαγητά δεν είχαν προλάβει να φαγωθούν. Και πάλι, βέβαια, σαλάτες και πάλι τυριά και πάλι μεζέδες. Πουκιλία! Βέβαια, δεν έλευπε και το Χριστόφωμο.

Γιαγιά Β: Το μεσημέρι τρώγαμε οικογενειακώς χοιρινό με σέλινο αυγοκομένο. Στο χωριό μας το κοκκινίζουμε με πελτέ και έτσι η σάλτσα του δεν είναι άσπρη, όπως αλλού. Επίσης φτιάχναμε γαλοπούλα μαγειρεμένη καπαρά ή βραστή. Ψητή δεν την κάναμε, γιατί ανήμερα τα Χριστούγεννα δεν κάγαμε τους ξυλόφουρνους. Το τυρί στο τραπέζι μας ήταν από τις κατοικούλες μας. Το είχαμε αφήσει να ωριμάσει μέσα σε δέρμα κατοικιού. Είναι το γνωστό τουλούμποτύρι. Το κρασί, από τα αμπέλια μας. 'Οσο για το Χριστόφωμο... Αυτό μοσχοβιούσε γιατί στο ζυμάρι βάζαμε γλυκάνισο και ψιλοκομμένες φλούδες πορτοκαλιού. Επάνω φτιάχναμε ένα σταυρό από ζυμάρι. Στο κέντρο του τοπιθετούσαμε ένα αυγό (καλυμμένο με ζυμάρι) και στις άκρες του καρύδια. Ρίχναμε μπόλικο σουσάρι.

5) Τι γλυκά φτιάχνατε τις γιορτές;

Γιαγιά Α: Τα Χριστούγεννα, μπακλαβά και διάφορα σιροπιαστά γλυκά του ταψιού. Κουραμπιέδες φτιάχναμε το Πάσχα. Ήταν το γλυκό που κερνούσαν οι Γιώργηδες στη γιορτή τους. Την Πρωτοχρονιά, οπωδήποτε δίπλες. Κι αν δε φτιάχναμε, θα αγοράζαμε.

Γιαγιά Β: Τα Χριστούγεννα, παντεσπάνι, κουραμπιέδες και μελομακάρονα με καρυδάκι μέσα. Βέβαια τους κουραμπιέδες τους φτιάχναμε και το Πάσχα του Άϊ-Γιαργιού. Την Πρωτοχρονιά συνηθίζονταν οι δίπλες.

6) Πώς περνούσατε την Πρωτοχρονιά;

Γιαγιά Α: Την Παραμονή της Πρωτοχρονιάς το βράδυ κάναμε ρεβεγιόν. Τρώγαμε απαραιτήτως καπαρά με χοντρά μακαρόνια. Βέβαια, υπήρχαν κι άλλα φαγητά στο τραπέζι. Επειτα κόβαμε τη βασιλόπιτα, που ήταν κέκ. Το νόμισμα ήταν πραγματικό φλουρι: χρυσή λίρα. Αυτός που την κέρδιζε είχε το δικαίωμα να ανταλλάξει τη λίρα με το αντίστοιχο ποσό σε χρήματα. Ανήμερα την Πρωτοχρονιά οι μεγάλοι έδιναν μποναρά (ένα χρηματικό ποσό) στα παιδιά της οικογένειας.

Γιαγιά Β: Το βράδυ της Πρωτοχρονιάς τρώγαμε κόκορα (καπαρά) μακαρονάδα. Τα μακαρόνια τα ζυμάνωμε μόνοι μας και φρέσκα όπως ήταν, τα βράζαμε. Ο νέος χρόνος έπρεπε οπωδήποτε να μας βρει χορτασμένους. Κόβαμε και την μίτια το βράδυ. Τη λέγαμε λειψοκούλιφρα και σ' αυτήν βάζαμε το φλουρι. Ήταν σαν λεγάνα. Δε φυσόκωνε. Μεριάζαμε τη θράκα, ακουμπισύουμε την κουλούρα στη γωνιά, τη σκεπάζαμε με θράκα και αυτή σιγοψήνόταν. Αυτό είχαμε για βασιλόπιτα. Την άλλη μέρα, ανήμερα Πρωτοχρονιάς οι μεγάλοι έδιναν μποναρά στα παιδιά της οικογένειας (εγγόνια, ανήψια κλ.π.)

Ελένη Μαγιτσλή Στάξη - Γιώργος Μαγιτσλής - Δ' τάξη

ΤΟΠΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Χριστούγεννα
Πρωτούγεννα
Πρώτη γιορτή του χρόνου
Κι αν θέλετε να μάθετε
Πώς ο Χριστός γεννιέται
Γεννιέται και αναστίνεται
Με μέλι και με γάλα

Το μέλι τρώνε οι άρχοντες

Το γάλα οι αφεντάδες
Και το μελισσοχόρταρο
Να λούζονται οι κυράδες
Σ' αυτό το σπίτι που ήρθαμε
Πέτρα να μη ραγίσει και
Ο νοικοκύρης του σπιτιού
Χίλια χρόνια να ζήσει.

Δώστε μας έναν

κόκορα
Δώστε μας και την
κότα
Δώστε μας και πέντε
έξι αυγά
Να πάμε σ' άλλη
πόρτα.

Το έθιμο για τις καλικάντζαρος

Οταν έρχονται τα καλικανζάρια δεν κάναμε τίμια,
αλλά όταν ήταν να φύγουν- της Πρωταγίασης-
πετάγαμε τις φωτείς έξω από το σπίτι, τις στάχτες και
χτυπάγαμε τις μπικιόνες μ' ένα ζδόλι και γριζάμε όλο
το χωριό, να φύγουν. Μετά γυρίζαμε σπιτι. το
καθαρίζαμε, το ξεσκονίζαμε και περιμέναμε να περάσου
ο παιδιάς να σγιγίσει όλα τα σπίτια με τον αγιασμό.

...αναμνήσεις μιας γιαγιάς!

1) Τι προετοιμασίες κάνατε για τα Χριστούγεννα;

Καθαρίζαμε τα σπίτια μας και τους στάβλους των ζώων, έτσι ώστε ο Χριστός να μας βρει καθαρούς. Φτιάχναμε γλυκά: μελομακάρονα, κουραμπιέδες, αμυγδαλωτά, εργολάβους κ.λ.π. Κόβαμε ξύλα για το τζάκι να τα έχουμε για να μην κόβουμε εκείνη την ημέρα.

Ετοιμάζαμε τα ρούχα μας να είναι καθαρά για να πάμε στην εκκλησία.

2) Φτιάχνατε και κάρτες με ευχές των Χριστουγέννων;

Τα παλαιότερα χρόνια που η επικοινωνία ήταν δύσκολη και φυσικά δεν υπήρχε το διαδίκτυο οι κάρτες που έφταναν με το ταχυδρομείο έδιναν μεγάλη χαρά και συγκίνηση στους ανθρώπους, γιατί μετέφεραν τις ευχές των αγαπημένων τους στα πιο απομακρυσμένα μέρη και τις βάζαμε όλες πάνω στο δέντρο και κάποιοι της κρατούσαν για πάντα για ενθύμιο. Όμως σήμερα η επικοινωνία που προσφέρει το διαδίκτυο ή το κινητό τηλέφωνο είναι εύκολη. Άλλα δε συγκρίνεται με τη συγκίνηση που νιώθει κάποιος όταν ανοίξει το φάκελο και διαβάσει τις ευχές μας.

3) Τι χριστουγεννιάτικο δέντρο στολίζατε;

Παιρναμε κυπαρίσσι, δέντρο ή κουμαριά. Μπάλες από χαρτί ήταν το στόλισμά τους και βάζαμε φώτα φαναράκια. Παιρναμε από τα σαλιγκάρια το τσόφλι, του περνούσαμε ένα σύρμα και ρίχναμε λίγη άμμο μέσα στο τσόφλι και ρίχναμε λίγο πετρέλαιο στην άμμο και ανάβαμε φωτάκια. Σήμερα έχουμε τα λαμπτάκια.

4) Τι κάνατε το βράδυ της παραμονής;

Μαζεύομαστε όλα τα παιδιά μαζί να πάμε να πούμε τα κάλαντα. Εμείς τότε τα λέγαμε παραμονή το βράδυ, όχι το πρωί. Το πρωί πηγαίναμε στην εκκλησία και πηγαίναμε από σπίτι σε σπίτι, χτυπούσαμε την πόρτα και οι νοικοκυραίοι μας άνοιγαν χαρούμενοι την πόρτα και ερείς με δυνατή φωνή λέγαμε τα κάλαντα. Μας κερνούσαν γλυκά, καρύδια, αμύγδαλα και όταν

ήταν κάποιος πλούσιος μας έδινε μια δεκάρα. Ξέχασα να σας πω ότι όταν έλεγαν τα κάλαντα, πάντα τα παιδιά κρατούσαν ένα ξύλο στα χέρια τους και χτυπούσαν τις πόρτες των σπιτιών με το ξύλο και μόλις η νοικοκυρά άνοιγε, κατευθυνόταν στο τζάκι, λέγοντας ευχές για τη νέα χρονιά.

5) Τι κάνατε την ημέρα των Χριστουγέννων;

Πρωί πρωί (5:00) χτυπούσε η καρπάνα και πηγαίναμε όλοι μαζί η οικογένεια στην εκκλησία, μεταλαβαίναμε όλη η οικογένεια για να πάρουμε ευλογία και να έχουμε το Χριστό μέσα μας. Όταν επιστρέφαμε στο σπίτι, ο μπαμπάς κρατούσε ένα κλαδί ελιάς στην πόρτα του σπιτιού και πριν μπούμε μέσα στο σπίτι μας χτυπούσε στο κεφάλι. Το έκανε για να είμαστε καλότυχα. Καθόμαστε δίπλα από το τζάκι και τρώγαμε τα διάφορα γλυκά που είχε φτιάξει η μαμά. Το μεσημέρι μαζεύουμαστε όλοι γύρω από το τραπέζι καθώς και πολλοί συγγενείς και φίλοι. Η μαμά είχε φτιάξει το φαγητό των Χριστουγέννων κοτόσουπα ή γαλοπούλα ήταν το έθιμο. Απαραίτητο στο τραπέζι ήταν το χριστόψωμο που το σταύρωσε ο μπαμπάς και πριν αρχίσουμε να φάμε ο μπαμπάς σήκωνε το χριστόψωμο ψηλά ευχαριστούσε το Θεό, έλεγε ευχές, έδινε μια φέτα στον καθένα και στο τέλος του φαγητού δοκιμάζαμε τα παραδοσιακά γλυκά που ήταν φτιαγμένα με πολλή αγάπη!!!!

6) Τι φαγητό τρώγατε τα Χριστούγεννα;

Τρώγαμε κόκορα ή κότα σούπα ή γαλοπούλα ή αρνί ή κατοίκι (το χοιρινό ήταν απαγορευμένο). Την άλλη μέρα των Χριστουγέννων τρώγαμε πάντα χοιρινό με σέλινο

7) Γιατί δεν τρώγατε χοιρινό;

Γιατί το χοιρινό δεν το τρώνε οι χριστιανοί. Στα παλαιά χρόνια ήταν απαγορευμένο από το Μωσή, γιατί οι Εβραίοι τους έδιναν απαγορευμένα χοιρινά να φάνε για να πεθαίνουν.

ΠΟΔΑΡΙΚΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Την Πρωτοχρονιά δίναμε μεγάλη ομμασία στο "ποδαρικό". Αηδανή ποτος ανθρωπος θα μπει πρώτος στο σπίτι ή ποτον θα πρωτοχρονιάς θα μπει πρώτος στην εκκλησία έχει στην τούμπη του ένα ρόδι για να διαβαστεί από τον παπά. Όταν γυρνάει στο σπίτι ο νοικοκύρης χτυπάει το κούδούνι (γιατί δεν κάνει να ανοίξει με τα κλαδιά του) και πρέπει να είναι ο πρώτος που θα μπει στο σπίτι. Μπαίνοντας με το δεξί σπάει το ρόδι μπροστά στην πόρτα και λέει: "με υγεία, ευτυχία και χαρά το νέο έτος κι όσες ρώγες έχει το ρόδι, τόσες λίρες να έχει η τούμπη μας όλη τη χρονιά".

ΧΡΙΣΤΟΨΩΜΟ

Το χριστόψωμο είναι ένα έθιμο έργο Θεού, καθαρά χριστιανικό.

Οι γυναίκες φτιάχναμε τη ζύμη με ιδιαίτερη υπομονή. Βάζαμε αλεύρι ψιλοκοκοκινισμένο, ρόδονερο, μέλι, σουσάμι, κανέλλα και γαρίφαλα και κατά τη διάρκεια του ζυμώματος λέγαμε:

"Ο Χριστός γεννιέται, το φως ανεβαίνει το προζόμιο για να γένεται".

Πλάθαμε το ζυμάρι και παιρναμε μισού ζύμη και φτιάχναμε μια κουλούρα. Με το υπόλοιπο ζυμάρι φτιάχναμε το σταυρό με λωρίδες από τη ζύμη. Στο κέντρο βάζαμε ένα άσπαστο καρύδι ή ένα αυγό που συμβολίζει τη γονιμότητα.

Για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι η γιαγιά μου έλεγε, ότι το χριστόψωμο είναι ευλογημένο ψωμί, αφού αυτό θα στηρίξει τη ζωή του νοικοκύρη και της οικογένειας. Το κόβουμε ανήμερα τα Χριστουγέννων δίνοντας πολλές ευχές.

ΤΟ ΡΟΔΙ

Το πρώτη η πρωτοχρονιάς ο νοικοκύρης ήταν πηγαίνει στην εκκλησία έχει στην τούμπη του ένα ρόδι για να διαβαστεί από τον παπά.

Όταν γυρνάει στο σπίτι ο νοικοκύρης χτυπάει το κούδούνι (γιατί δεν κάνει να ανοίξει με τα κλαδιά του) και πρέπει να είναι ο πρώτος που θα μπει στο σπίτι. Μπαίνοντας με το δεξί σπάει το ρόδι μπροστά στην πόρτα και λέει:

"με υγεία, ευτυχία και χαρά το νέο έτος κι όσες ρώγες έχει το ρόδι, τόσες λίρες να έχει η τούμπη μας όλη τη χρονιά".

ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ

Αχ, πώς την περιμένω αυτή την πίτα την καλή, πότε θα'ρθει η ώρα να την κόψουν να πάρω εγώ το πιο πολύ μη σας περάσει από το νου πως είμαι φοβερός φαγάς απλώς θέλω να δω αν θα μου πέσει ο παράσι!!

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Φέτος έχουμε τη μεγάλη χαρά, εμείς οι μαθητές της Ε' και ΣΤ' τάξης του 1ου Δημοτικού Σχολείου Κυπαρισσίας, να μαθαίνουμε και να διοργανώνουμε την αναπαράσταση

παλαιών παιδικών παιχνιδιών.

Αρχικά, συγκεντρώνουμε πληροφορίες για το κάθε παιχνίδι.

Κατόπιν, προσπαθούμε με την ενεργό συμμετοχή όλων των μαθητών στον προαύλιο χώρο του σχολείου μας να ακολουθούμε τους κανόνες των παιχνιδιών με την προτροπή και τη πολύτιμη βοήθεια των δασκάλων μας και το διασκεδάζουμε πάρα πολύ.

Νιώθουμε υπέροχα που έχουμε αυτή την ευκαιρία και είμαστε ευχαριστημένοι που μαθαίνουμε, ακολουθούμε την παράδοση και προσπαθούμε με τη σειρά μας να την μεταβιβάσουμε σε μικρότερα παιδιά.

μαθητές της ΣΤ' τάξης

Επίσκεψη στο BEST

Στις 6 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε η εκπαιδευτική εκδρομή των μαθητών των Ε' και ΣΤ' τάξεων του 1ο Δημοτικού Σχολείου Κυπαρισσίας στο BEST. Εκεί μάθαμε πολλές και ενδιαφέρουσες πληροφορίες για το πώς λειτουργεί ένα τηλεοπτικό κανάλι. Συναντήσαμε τον παρουσιαστή του BEST τον κ. Θέμη Κανελλόπουλο, ο οποίος μας δινάγησε σε όλους τους χώρους του καναλιού. Ακόμη μάθαμε για το επάγγελμα του κάμεραραν, του εικονολήπτη, του δημοσιογράφου, του ρεπόρτερ και του ραδιοφωνικού παραγωγού. Τέλος πήραν συνέντευξη από την εκπαιδευτικό του τμήματος της ΣΤ2 και μας έβαλαν να μιλήσουμε στο κανάλι του BEST. Ήταν αξέχαστη εμπειρία για όλους μας!!!!!!

Ε' & ΣΤ' τάξεις

Εκδρομή με τον Σύλλογο Γονέων στην Τεχνόπολη

Την Κυριακή 7 Δεκεμβρίου ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του 1ο Δημοτικού Σχολείου Κυπαρισσίας, πραγματοποίησε μια ολοήμερη εκδρομή στην Τεχνόπολη, στο Γκάζι της Αθήνας, στην οποία συμμετείχα κι εγώ.

Ήταν ένας τεράστιος παραμυθένιος χώρος που θύμιζε χριστουγεννιάτικο χωριό στολισμένο υπέροχα. Στους δρόμους του μπορούσες να συναντήσεις Αγιο-Βασιλιδες, χωτικά, κλόδουν, ισορροποτές... Στο χώρο αυτό υπήρχαν ξύλινα σπιτάκια που πουλούσαν χειροποίητες κατασκευές καθώς επίσης και πατηνίδια, όπως ρόδια, καροφέλ και συγκρουόμενα. Ακόμη υπήρχε παγοδρόμιο στο οποίο η διασκέδαση χτυπούσε κόκκινο με τις απίθανες τούμπες που φάγαμε και τα πειράγματα που ανταλλάσσαμε. Υπήρχαν ειδικά διαμορφωμένοι χώροι στους οποίους μπορούσες να φτιάξεις σοκολατογλυκά και να παίξεις διαδραστικά ή επιτραπέζια παιχνίδια. Ακόμη μπορούσες να γράψεις γράμμα στον Αϊ-Βασιλή και να του το παραδώσεις αυτορροιώπως πηγαίνοντας στο σπίτι του. Επιπλέον μπορούσες να γράψεις ευχές και να τις κρεμάσεις στο δέντρο της ΦΛΟΓΑΣ.

Στους δρόμους κυκλοφορούσε ένα τρενάκι με μικρούς χαρούμενους επιβάτες και βέβαια μικροί και μεγάλοι επισκέπτες που ήθελαν να ζήσουν κατά κάποιο τρόπο τη μαγεία των Χριστουγέννων.

Ήταν μια πολύ όμορφη εκδρομή!

Αγγελική Ανδρουτσή - ΣΤ' τάξη

Επίσκεψη μαθητών του σχολείου μας στο στρατόπεδο της Πολεμικής Αεροπορίας στη Μεσσήνη

Πραγματοποιήθηκε χθες, Παρασκευή 7 του Νοέμβρη, επίσκεψη των τάξεων Γ' και Δ' του σχολείου μας στο στρατόπεδο της Πολεμικής Αεροπορίας στη Μεσσήνη.

Από την πρώτη στιγμή που φθάσαμε στο χώρο διαπιστώσαμε την άφογη οργάνωση και φιλοξενία. Όλα ήταν στην εντέλεια και την πειθαρχία, κάτι που είναι βασική αρχή σε τέτοιους χώρους. Στα κιόσκια που βρίσκονταν τα αντιαεροπορικά όπλα και τα αεροσκάφη υπήρχε το προσωπικό που έδινε πληροφορίες και απαντήσεις σε όλες τις ερωτήσεις μας. Μιλήσαμε με μηχανικούς αεροσκαφών και πιλότους της πολεμικής μας αεροπορίας, πήραμε απαντήσεις στις ερωτήσεις μας και μείναμε πολύ ενθουσιασμένοι. Οι πιλότοι μας χάρισαν όμορφες στιγμές με τις αεροπορικές τους ασκήσεις που έδειξαν σε πραγματικό χρόνο στον αέρα με τα αεροσκάφη τους και ζητωκραυγάζαμε ενθουσιασμένα σε κάθε επίδειξη. Στη συνέχεια υπήρχε και άμεση επαφή με το πιλοτήριο ενός αεροσκάφους με τις επεξηγήσεις του ξεναγού αξιωματικού που πρόθυμα απαντούσε στις ερωτήσεις μας.

Ήταν τέλεια!

μαθητές - Δ' τάξη

"Η Αγέλαστη Πολιτεία και οι Καλικάντζαροι"

Την Παρασκευή 19 Δεκεμβρίου 2014 παρακολούθησαμε την παράσταση "Η Αγέλαστη Πολιτεία και οι Καλικάντζαροι" από το Τριφυλιακό Ερασιτεχνικό Θέατρο στην αίθουσα Αλέκος Παπαδόπουλος (ΤΕΛ). Η παράσταση αυτή μας άρεσε πολύ γιατί είχε σκανδαλιάρικο θέμα και ήταν πολύ διασκεδαστική. Όλοι οι θησοποιοί έπαιζαν πολύ ωραία και μάλιστα συμμετείχαν και κάποιοι φίλοι και συμμαθητές μας. Στο τέλος ανεβήκαμε πάνω στη σκηνή όλοι μαζί και το ρίξαμε στο χορό και στο τραγούδι!...

μαθητές - Γ' τάξη

Πανελλήνια ημέρα Σχολικού Αθλητισμού

«Ρατσισμός και διαφορετικότητα - Όλοι διαφορετικοί και ίσοι»

Πέμπτη 9 Οκτωβρίου! Μια ξεχωριστή μέρα για μας τα παιδιά! Σήμερα γιορτάσαμε την Πανελλήνια Μέρα Σχολικού Αθλητισμού "Ρατσισμός και Διαφορετικότητα - Όλοι διαφορετικοί και ίσοι". Κανονικά η μέρα αυτή καθιερώθηκε να γιορτάζεται την πρώτη Δευτέρα του Οκτώβρη, μα για κακή μας τύχη ήταν μια πολύ βροχερή μέρα αυτή η Δευτέρα...

Τέλος πάντων...

Η προετοιμασία μας είχε ξεκινήσει μέρες πριν... Είχαμε δει βιντεάκια όπως "Το ραγισμένο δοχείο", "Το κόκκινο μπαλόνι", "No Parking", "Η καθημερινή ζωή χωρίς χέρια", καθώς και κάποια της Action Aid.

Προβληματιστήκαμε, συζητήσαμε, δημιουργήσαμε... Φτιάξαμε αφίσες, κολάζ και πανό (κάθε τάξη τα δικά της). Την Πέμπτη, λοιπόν, πήγαμε στην παραλία Αϊ-Λαγούδη της πόλης μας, την κεντρική δηλαδή παραλία. Αφού εκθέσαμε σε μια όμορφη γωνιά τις δημιουργίες μας αρχίσαμε το παιχνίδι. Πιο συγκεκριμένα παίξαμε τα εξής παιχνίδια ομαδικότητας και διαφορετικότητας:

A'-Β' ΤΑΞΕΙΣ

Η γάτα με το ποντίκι (παιχνίδι που παίζεται και στη Ρουμανία) Μαντιλάκι (παιχνίδι που παίζεται και στην Ιταλία)

Γ'-Δ' ΤΑΞΕΙΣ

Ταχύτητα 30 μέτρα με κουτσό. Ταχύτητα 30 μέτρα με τα χέρια πισώ.

Ε'-ΣΤ' ΤΑΞΕΙΣ

Ταχύτητα τυφλών με οδηγό 50 μέτρα, βόλεϊ καθιστών.

'Ολες οι τάξεις έπαιξαν ποδόσφαιρο

βόλεϊ, διελκυστίνδα.

Διασκεδάσαμε απίστευτα με τα όμορφα αυτά ομαδικά παιχνίδια στα οποία συμμετείχαμε όλοι... μα δοι!!!

Από τους μαθητές της Δ' τάξης

Η σχολική γιορτή ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Η 28η Οκτωβρίου του 1940 είναι μια μέρα τιμής για μας τους Έλληνες. Γι' αυτό τη γιορτάζουμε κάθε χρόνο με περηφάνια. Είναι μέρα τιμής, γιατί καταφέραμε να ενθουσιάσουμε και ν' αντισταθούμε στη δυναμική Ιταλία που έκανε εισβολή στη χώρα μας, για να μας κατακτήσει. Ετοι κι ερεις την παραμονή της 28ης Οκτωβρίου κάναμε τη σχολική μας γιορτή. Αρχίσαμε με ένα αφιέρωμα στην ελληνική σημαία και στη συνέχεια ακολούθησε ένα χρονικό της εποποίιας του '40 στο οποίο εδωσαν ιδιαίτερο χρώμα όμορφα πουήματα, ενδιαφέροντα μονόπρακτα σκετσάκια και τα τραγούδια μας που έντυσαν μελωδικά τη γιορτή μας. Με τα φτερά της φαντασίας μας βρεθήκαμε «Στο Σταθμό του τρένου» που οδηγούσε τους Έλληνες στο μέτωπο, σκαρφαλώσαμε στα αλβανικά βουνά με τις «Γενναίες της Ηπείρου» για να μεταφέρουμε ζεστά ρούχα και φαγητό στους στρατιώτες μας, πετάξαμε ως την καρδιά της μάχης «Στην πρώτη γραμμή του πολέμου», θαυμάσαμε το θάρρος των Ελλήνων στρατιωτών και συγκινηθήκαμε με το θάνατο του νεαρού Έλληνα αγγελιαφόρου. Στο τέλος γελάσαμε με τον «Πιτσιρίκο» που κατάφερε να ξεγελάσει τον Γερμανό σκοπό στα χρόνια της γερμανικής κατοχής... Όλοι δώσαμε τον καλύτερό μας εαυτό και χαρήκαμε πολύ με το ζεστό χειροκρότημα στο τέλος της γιορτής μας.

Οι μαθητές της Δ' Τάξης

THE ENGLISH CORNER

Oooops!

Hello there! Are you ready to read and laugh with the funniest mistakes in English? This is what the 4th, 5th and 6th form of our school voted:

1. Cris =Ελάδα (Greece) /13 votes
2. Bear Billy (αρκούδα Billy) (Dear Billy) /11 votes
3. 2 pans of pork chops (2 ταψιά χοιρινού απονυμικού) (2 pounds of pork chops) /9 votes
4. Sixi=ξι /9 votes
5. Albania=Αλβανιά /9 votes
6. Sxoyloγ=οχολείο /8 votes
7. 5. 32nd October 2014 /7 votes
8. Brizil=Βραζιλία /7 votes
9. New Work (Νέα Εργασία) (New York) /6 votes
10. Riding books (καβαλάτω βιβλία)(reading books) / 6 votes
11. Nineen=90 /6 votes
12. Portugal=Πορτογαλία /6 votes
13. You crain=εσύ... (Ukraine) / 5 votes
14. Playing basketball=παιζω ποδόσφαιρο / 5 votes
15. Gym (τοίχλα) =γυμναστήριο (gym) / 5 votes
16. Computer lamb (αρνάκι υπολογιστής) (computer lab) / 5 votes

You are amazing!

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Δευτέρα 17 Νοεμβρίου 2014.

Φέτος συμπληρώθηκαν 41 χρόνια από την ηρωική εξέγερση των Ελλήνων φοιτητών στο Πολυτεχνείο, το Νοέμβριο του 1973, ενάντια στη δικτατορία. Οι νέοι της πατρίδας μας, με όπλο τα όνειρά τους και σύνθημα «ΨΩΜΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» αγωνίστηκαν για την αποκατάσταση της δημοκρατίας στη χώρα μας.

Το σχολείο μας τίμησε την επέτειο του Πολυτεχνείου με μια συγκινητική εκδήλωση που περιλάμβανε πούματα, τραγούδια, ανάγνωση κειμένων και παρακολούθηση επιλεγμένων βίντεο με το χρονικό εκείνων των ημερών τα οποία μας μετέδωσαν την ένταση, τον παλμό και την αγωνιστικότητα των φοιτητών... Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκανε η πρωτότυπη ταινία «12.410 και ένα τριαντάφυλλα».

Χριστίνα Ζουμπούλη ΣΤ' Τάξη

Tο σύνθημα της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας είναι «Αἰεν Υψικρατεῖν», το οποίο σημαίνει «Πάντοτε να κυριαρχεῖς στα ύψη», φράση που αποδίδεται στον Αντιστήναρχο (αργότερα Υποπτέραρχο) Σπύρο Παπαστύρο, διοικητή του Κέντρου Κατάταξης στη Βάση της Γάζας, ο οποίος με τη φράση αυτή, στην Ημερήσια Διαταγή της 5ης Οκτωβρίου 1941, καλωσόρισε στην Αίγυπτο το προσωπικό της 335ης Μοίρας, της πρώτης ελληνικής Μοίρας μαχητικών αεροσκαφών στη Μέση Ανατολή. Το έμβλημα της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας αναπαριστά αετό σε πτήση μπροστά από το κυκλικό διακριτικό της.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΛΟΤΟ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ Α. ΓΕΩΡΓΑΚΙΛΑ

1) Πώς επιλέξατε ένα τέτοιο επάγγελμα σ' έναν ανδροκρατούμενο χώρο;

Το πιο σημαντικό για την επιλογή ενός επαγγέλματος είναι να το αγαπάς και να προσπαθείς να γίνεσαι καλύτερος σ' αυτό που επέλεξες. Άλλωστε στις μέρες μας ο διαχωρισμός αντρικά και γυναικεία επαγγέλματα δεν υπάρχει καθώς πολλές γυναίκες επιλέγουν επαγγέλματα που στο παρελθόν θεωρείτο αδιανόητο να εξασκούν.

2) Είναι σκληρές οι συνθήκες εργασίας;

Οι απαιτήσεις είναι αυξημένες συνεπώς χρειάζεται συνεχής προσπάθεια, εγρήγορση και διάβασμα για να αντεπεξέλθεις σ' αυτές.

3) Είναι κουραστικό το ωράριο για μια γυναίκα με οικογένεια ιδιώς;

Όπως προείπα οι απαιτήσεις είναι πάρα πολλές παρ' όλα αυτά υπάρχει συγκεκριμένο ωράριο όπως στα περισσότερα επαγγέλματα με τη διαφορά ότι το ωράριο αυτό μπορεί να αλλάζει. Σίγουρα είναι κουραστικό αλλά όχι ακατόρθωτο για μια γυναίκα με οικογένεια.

4) Μπορεί να συνδυάσει μια γυναίκα καριέρα και οικογένεια και μάλιστα όταν εργάζεται σ' έναν τέτοιο σκληρό χώρο;

Χρειάζεται σίγουρα υπομονή και προσπάθεια όμως με το σωστό καταμερισμό χρόνου και την ιεράρχηση προτεραιοτήτων είναι εφικτό για μια γυναίκα να συνδυάσει οικογένεια και καριέρα σ' έναν τέτοιο σκληρό χώρο.

5) Τι σας γοητεύει σ' αυτό το επάγγελμα;

Η εγρήγορση και η πειθαρχία που οου προσφέρει αυτό το επάγγελμα.

Κι ένα γραμματάκι
από μας...

Κυπαρισσία, 12-11-2014
Κ. Κυβερνήτα του T-6,

Είμαστε μαθητές της Γ' τάξης του 1ου Δημ. Σχολείου Κυπαρισσίας. Επισκεφθήκαμε το αεροδρόμιο της Π.Α. όπου υπηρετείτε στις 7 Νοεμβρίου 2014. Είχαμε την ευκαιρία να δούμε από κοντά την επίδειξη που πραγματοποίήσατε την ημέρα εκείνη για όλους τους επισκέπτες. Μας καταπλήξατε!!! Με κοιμένη ανάσα παρακολούθησαμε τη δύσκολη κι επικινδυνή άσκησή σας. Θαυμάσαμε το θάρρος, την τόλμη και τις ικανότητές σας. Το ανέβασκα και το κατέβασκα, οι στροφές και οι αναστροφές μας γέμισαν δέος!!!

Αήγθεια, πώς νιώθετε όταν βρίσκεστε ψηλά στον ουρανό; Στο σχολείο μάθαμε ότι οι 'Άγρεζοι είναι οι προστάτες των αεροπόρων. Εκεί ψηλά που πετάτε, τους βλέπετε; Σας συρχαίρουμε για το έργο σας. Σας ζηλεύουμε και σας καμαρώνουμε. Είστε οι φρουροί της πατρίδας μας. Είμαστε περήφανοι κι ευγνώμονες σε εσάς. Ευχόμαστε να είστε πάντα καλά και οι Άγρεζοι να σας προστατεύουν σε κάθε σας πτήση!!!

Με εκτίμηση,

Οι μαθητές της Γ' τάξης του 1ου Δημοτικού Σχολείου Κυπαρισσίας

Βιογραφικό σημείωμα

Ανθ/σγού Αχιλλείας

Γεωργακίλα.

Γεννήθηκα το 1991 στο Μαρούσι Αττικής και μεγάλωσα στην Καλαμάτα. Εισήλθα στη Σχολή Ικάρων το 2009 και αποφοίτησα με την ειδικότητα της υπαράξιου το 2013. Είμαι μαθήτρια του προκεχωρημένου σταδίου στην άφη Τ-2E στην 362 ΜΕΑ και επιθυμία μου είναι μετά το πέρας της εκπαίδευσης να μετατεθώ στα αεροσκάφη F-16.

6) Πόσο επικινδυνό ή σκληρό είναι τελικά το επάγγελμά σας;

Η επικινδυνότητα υπάρχει παντού γύρω μας καθημερινά σε ό,τι κι αν κάνουμε και κάθε επάγγελμα έχει τις δικές του δυσκολίες. Το μόνο όπλο σ' αυτά είναι η συνεχής προσπάθεια και ενημέρωση στον τομέα που εξασκούμε.

7) Πώς σας συμπεριφέρονται οι άντρες πιλότοι ; Σας εμπιστεύονται ;

Οι άντρες πιλότοι είναι συνεργάσιμοι και δείχνουν την εμπιστοσύνη τους απέναντι στις γυναίκες πιλότους.

8) Ποια τυπικά προσόντα πρέπει να διαθέτει ένας πιλότος ;

Ένας πιλότος πρέπει να αγαπά και να είναι αφοσιωμένος σ' αυτό που κάνει, να έχει πειθαρχία, υπομονή και όρεξη για συνεχή βελτίωση.

9) Τι σημαίνει ευτυχία για σας ;

Ευτυχία για μένα είναι η ισορροπία στη ζωή μου σε όλους τους τομείς. Να έχω υγεία, να συνεχίσω να ασκώ το επάγγελμα του πιλότου και μία καλή οικογένεια μελλοντικά.

10) Τι θέλατε να μας πείτε για να κλείσουμε αυτή τη συνέντευξη;

Η ζωή είναι ένας αγώνας για το καλύτερο οπότε δεν πρέπει να μας πποεί τίποτα και να κάνουμε τις επιλογές μας σύμφωνα με τα θέλω μας και όχι με τις τυχόν προκαταλήψεις που επικρατούν γύρω μας. Με αυτό τον τρόπο ανοίγονται νέοι ορίζοντες και γινόμαστε πιο ώριμοι και δυνατοί.

Ευχαριστώ πολύ για
τη συνέντευξη

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΙΛΟΤΟ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ Δ. ΚΟΡΤΣΙΝΟΓΛΟΥ

Βιογραφικό Σημείωμα Ανθ/σγου Δ. Κορτσινόγλου

Γεννήθηκα το 1990 στα Ιωαννίνια και μεγάλωσα σε μία κωμόπολη των Ιωαννίνων την Κόνιτσα. Εισήλθα στη σχολή Ικάρων το 2009 και αποφοίτησα με την ειδικότητα του υπαπαντή το 2013. Είμαι μαθητής του προκεχωρημένου σταδίου στα σκάφη T-2E στην 363 ΜΕΑ και επιθυμία μου είναι μετά το πέρας της εκπαίδευσης να μετατεθώ στα F-16.

Κύριε Κυβερνήτα

1) Το όνειρό σας ήταν να γίνετε πιλότος;

Θυμάμαι όταν ήμουν ακόμα μικρός παρακολουθούσα τα αεροσκάφη που περνούσαν πάνω από το χωριό με ενθουσιασμό και πάντα ήθελα να ακολουθήσω αντό το επάγγελμα.

2) Τι σας συναρπάζει περισσότερο στη δουλειάς σας;

Με συναρπάζει η γρήγορη ταχύτητα των αεροσκαφών καθώς επίσης και η συχνή εναλλαγή των τοπίων από ψηλά.

3) Έχετε ελεύθερο χρόνο;

Γενικά υπάρχει ελεύθερος χρόνος εκτός από τις περιόδους των εκπαίδευσεων όπου είναι λιγάκι περιορισμένος.

4) Αισθάνεστε μοναξιά στους αιθέρες;

Όχι, στον αέρα δε νιώθεις μοναξιά, άλλωστε έχεις συντροφιά το αεροσκάφος.

5) Αισθανθήκατε ποτέ φόβο;

Στον αέρα δεν υπάρχει περιθώριο για φόβο. Στην αποβολή αυτού του συναισθήματος βοηθάει και η απαιτητική εκπαίδευση.

6) Τι επικινδυνότητα έχει το επάγγελμά σας;

Η οποία επικινδυνότητα του επαγγέλματος που δημιουργείται είναι από τη χρήση της πτητικής μηχανής που είναι ιδιαίτερα απαιτητική περιορίζοντας σημαντικά τα λάθη από τους χειριστές. Αυτός είναι και ένας από τους κύριους λόγους που γίνονται συνεχείς εκπαίδευσεις προκειμένου να μειωθούν οι πιθανότητες ατυχήματος από σφάλμα στο μηδέν.

7) Θα θέλατε να αλλάξει κάτι στο χώρο σας;

Επειδή όπως γνωρίζετε τα αεροδρόμια είναι περιορισμένα είναι περιορισμένες και οι μονάδες της πολεμικής αεροπορίας. Θα ήθελα να υπήρχαν περισσότερα και σε άλλα μέρη στην ελληνική επικράτεια.

8) Ποια προσόντα θα πρέπει να έχει ένας καλός πιλότος;

Ένας χειριστής αεροσκάφους θα πρέπει να έχει σωστή κρίση και αντίληψη, ευελιξία, αισθητή του χώρου καθώς και καλό προσανατολισμό. Παράλληλα θα πρέπει να διαθέτει αυτοπεοίθηση, καλή φυσική κατάσταση και τέλος ψυχραιμία.

9) Ποια σχολή πρέπει να παρακολουθήσετε για να πάρετε δίπλωμα πιλότου;

Στην Ελλάδα η μόνη σχολή που εκπαίδευε χειριστές για τη πολεμικά αεροσκάφη είναι η

σχολή Ικάρων που έχει την έδρα της στο αεροδρόμιο του Τατοΐου στην Αθήνα.

10) Ποια είναι η ωραιότερη στιγμή στη ζωή σας ως πιλότος;

Η στιγμή της πρώτης πτήσης μόνος (solo) χωρίς τον εκπαιδευτή δηλαδή. Είναι από τις ωραιότερες στιγμές που μένουν αξέχαστες για τον κάθε χειριστή.

11) Ποια είναι η χειρότερη στιγμή στη ζωή σας ως πιλότος;

Όταν το σκάφος παρουσιάσει κάποια βλάβη που δυσκολεύει τον χειρισμό του είναι από τις δυσκολότερες στιγμές.

12) Ποια τα θετικά και ποια τα αρνητικά της δουλειάς σας;

Θα έλεγε κανένας ότι το πιο θετικό σ' αυτήν τη δουλειά είναι ότι υπηρετείς αξεις, καθώς διαφυλάττεις την άμυνα της χώρας και την ασφάλεια των πολιτών. Γι' αυτό εισπράττεις και αναγνωρισμότητα από τον κόσμο. Επίσης το επάγγελμα σαν επάγγελμα έχει ενδιαφέρον.

Στα αρνητικά θα έλεγε κανείς ότι είναι ένα αρκετά απαιτητικό επάγγελμα με αυξημένο άγχος.

13) Τι φοράτε μέσα στα αεροσκάφη και γιατί;

Οι χειριστές εκτός από την ειδική φόρμα και γάντια που φορούν για προστασία σε περίπτωση πυρκαγιάς, φορούν και την κάσκα με τη μάσκα οξυγόνου για προστασία του κεφαλιού και παροχής οξυγόνου. Το σωσίβιο προκειμένου να τους προφυλάξει σε περίπτωση επαφής με το νερό καθώς επίσης και μία ειδική φόρμα που ονομάζεται Anti-g προκειμένου να προφυλάσσονται από τις μεγάλες επιταχύνσεις της βαρύτητας.

14) Πώς γνωρίζετε ποια διαδρομή θα ακολουθήσετε;

Υπάρχουν καθορισμένες διαδρομές που ακολουθούν τα σκάφη στον αέρα που ονομάζονται αεροδιάδρομοι χρησιμοποιώντας κατάλληλα όργανα πτήσης.

14) Δε ζαλίζεστε μέσα στο αεροπλάνο;

Στην αρχή είναι φυσικό να υπάρχει η αίσθηση της ζαλάδας ωστόσο αυτό παρέρχεται γρήγορα και ο οργανισμός προσαρμόζεται.

16) Παρακολουθήσαμε την επίδειξη σας και ήταν πραγματικά εντυπωσιακή. Ποια ήταν η ποι επικινδυνή φιγούρα;

Είναι εκείνη κατά την οποία το σκάφος εκτελεί χαμηλή προσέγγιση πάνω από τον

διάδρομο με πολύ μεγάλη ταχύτητα. Λόγω του μικρού ύψους και της πολύ μεγάλης ταχύτητας δεν υπάρχουν περιθώρια λάθους.

17) Γράψτε τρία επίθετα που σας χαρακτηρίζουν.

Συνεπής, οργανωτικός, προσεκτικός.

18) Ποια είναι η αγαπημένη σας φράση στη ζωή;

«ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΚΟΠΟΙΣ ΚΤΩΝΤΑΙ»

19) Αν γρότζε ο χρόνος πίσω θα επιλέγατε άλλο επάγγελμα;

Όχι, θα επέλεγα το ίδιο επάγγελμα.

20) Γιατί είναι προστάτες της Πολεμικής Αεροπορίας οι αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ;

Οι αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ έχουν την ικανότητα να πετούν καθώς είναι άγγελοι σύμφωνα με τις παραδόσεις της εκκλησίας. Λόγω της ικανότητας τους αυτής, σκεπάζουν και προστατεύουν τους Έλληνες χειριστές στη διαφύλαξη της εδαφικής ακεραιότητας της πατρίδος κι υπενθυμίζουν ότι οι ίδιοι σαν άγγελοι είναι διατεθειμένοι να δώσουν και τη ζωή τους ακόμα για να την υπερασπιστούν.

21) Τι μας παρέχει η Πολεμική Αεροπορία;

Η αποστολή της πολεμικής Αεροπορίας είναι η οργάνωση, στελέχωση, εξοπλισμός, εκπαίδευση του προσωπικού της με σκοπό την προάσπιση των εθνικών συμφερόντων, αρχικά μέσω της αποτροπής, και αν αυτό δεν μπορεί να γίνει να διεξάγει επιχειρήσεις προκειμένου να διασφαλίζει την αεράμυνα της χώρας και να υποστηρίζει τις επιχειρήσεις και των άλλων κλάδων των ενόπλων δυνάμεων. Πέρα από αυτά σε περιόδους ειρήνης, εκτελεί σημαντικό έργο προς ωφέλεια του κοινωνικού συνόλου εκτελώντας αποστολές αεροπυρόσβεσης, έρευνας, διάσωσης αεροδιακομιδών, αποστολές επιγκλωβισμού καθώς και σε άλλες επιχειρήσεις ανθρωπιστικής βοήθειας πέρα της ελληνικής επικράτειας.

22) Τι είδους πολεμικά αεροπλάνα έχουμε στην Ελλάδα; Ποια είναι τα πιο γρήγορα;

Ποιο είναι το πιο εξελιγμένο;

Τα σκάφη που διαθέτει η Πολεμική Αεροπορία είναι μαχητικά, εκπαίδευσης, πυροσβεστικά, έρευνας - διάσωσης, μεταφορικά... Ως τα πιο γρήγορα και πιο εξελιγμένα είναι τα μαχητικά σκάφη 3ης γενιάς (F16-mirage2000) που διαθέτει η χώρα μας.

«Τα παραμύθια δεν φτιάχτηκαν για να αποκομίζονται τα παιδιά, αλλά για να αφηνούνται τους μεγάλους»
Χαροπάτη, Αραβασ Αφηγητής

η μαγεία της αφήγησης και της μουσικής...
ας μας ταξιδέψουν λοιπόν
με την όμορφη ιστορία τους!

ΝΙΚΗ ΚΑΠΑΡΗ (αφηγητρια παραμυθιών)

Λέτε παραμύθια μέσα σε Μουσείο. Είναι κατάλληλος αυτός ο χώρος για αφηγήσεις παραμυθιών; Είναι πολύ κατάλληλος αυτός ο χώρος, γιατί τα Μουσεία από μόνα τους κουβαλάνε ολόκληρη ιστορία. Τα Μουσεία, με τα εκθέματα που έχουν μέσα και το κάθε έκθεμα κουβαλάει πίσω του μια ολόκληρη ιστορία που ξεκινάει απ' αυτόν που το έφτιαξε, από το τι ήθελε

να δείξει, από το πού ήταν αφιερωμένο, τι ιστορία κουβαλούσε. Έτοι, λοιπόν, μέσα στα Μουσεία, που είναι η ιστορία μας ολόκληρη, η ιστορία των ανθρώπων που ζουν σ' αυτόν τον τόπο που λέγεται Ελλάδα, πραγματικά είναι ο πιο κατάλληλος χώρος να πούμε κι εμείς ιστορίες και κυρίως από την αρχαία ελληνική μυθολογία.

Ποια είναι τα προσόντα ενός καλού αφηγητή;

Πρώτα απ' όλα πρέπει να αγαπάει πάρα πολύ το παραμύθι, να το σέβεται πάρα πολύ. Το παραμύθι δεν είναι εύκολη υπόθεση να το αφηγηθεί κάποιος. Πρέπει να έχει ένα χάρισμα ο αφηγητής. Είναι κάπι που δε σπουδάζεται. «Όπως η γιαγιά μας - εσείς είστε πολύ μικρούλες και δεν το γνωρίστε αυτό - αλλά οι γιαγιάδες παλιά όταν έλεγαν το παραμύθι και κρεμόντουσαν από το στόμα τους όλα τα παιδιά, δεν είχαν σπουδάσει τίποτα πάνω στο παραμύθι. Ήταν όμως χαρισματικές!!!» Το ίδιο γίνεται και μ' έναν καλό παραμύθι. Πρώτα απ' όλα πρέπει να το 'χει μέσα του. Κάποιος να του'χει δώσει αυτό το χάρισμα. Δεν ξέρω ποιος: Εσείς τι λέτε; Ποιος μπορεί να είναι; Κάποιος έχει από αυτόν τον κόσμο. Πρέπει, βασικά, να έχει μια καλή φωνή, καθαρή, να διασκρίνονται όλες οι λέξεις, να έχει πολύ καλή άρθρωση δηλαδή και από κει και μετά να σέβεται αυτό που σας είπα στην αρχή, το παραμύθι του και να ξέρει ότι απευθύνεται και σε μικρούς και σε μεγάλους. Γιατί εδώ

πρέπει να οσας πω ότι τα παραμύθια δεν είναι μόνο για παιδιά ούτε μόνο για μεγάλους, είναι για όλους.

Πώς μπορεί να γίνει κάποιος αφηγητής παραμυθιών; Να διαβάζει πολλά παραμύθια. Να τα διαβάζει πρώτα μόνος του, από μέσα του. Να παρακολουθεί άλλους να αφηγούνται, όχι να τους βλέπει μόνο. Άλλο «βλέπω» κι άλλο «παρακολουθώ». Πώς είναι, πώς μιλάει η γιαγιά, πώς κουνάει τα χέρια της. Το παραμύθι δε θέλει πολλά πράγματα με το σώμα μας, θέλει όμως να παίξουμε με το πρόσωπό μας, με τα χέρια μας και μέχρι εκεί. Από κει και πέρα όλα τα συναισθήματα βγαίνουν μέσα από τη φωνή μας. Αφηγείστε παραμύθια και στους μεγάλους. Τα παιδιά ή οι μεγάλοι έχουν μεγαλύτερη ανάγκη να ακούνε παραμύθια; Έχουν το ίδιο ανάγκη και οι μικροί και οι μεγάλοι. Οι μικροί τα έχουν ανάγκη γιατί είναι μέσα στη φύση των παιδιών να ακούνε παραμύθια. Είναι στη φύση σας. Δηλαδή το θέλετε το παραμύθι. Οι μεγάλοι θέλουν το παραμύθι για άλλους λόγους. Θέλουν για να ξαναβρούν το παιδιό που έχουν μέσα τους, αλλά το' χουν πιστέψετε με. Το' χουν ανάγκη το παραμύθι για να ονειρευτούνε, για να ξεφύγουν από τα προβλήματα, τις δυσκολίες που συναντάνε στη ζωή τους, τα προβλήματα της καθημερινότητας. Και το παραμύθι έχει λύσεις, παιδιά. Τι είναι το παραμύθι; Εσείνα ένας ήρωας και έτοι φεύγει και πάει όπου να' ναι; Όχι, είναι μια πορεία ζωής. Εσείνας, φεύγει από το οπίτι του και συναντάει μέχρι να παντρευτεί τη βασιλοπούλα, να σκοτώσει τους δράκους, πάρα πολλές δυσκολίες. Άλλα τι κάνει; Το βάζει κάτω; Όχι, τι κάνει; Ορμάει πάνω στις δυσκολίες, τις αντιμετώπιζει και τελικά τα καταφέρνει. Έτοι όπως γίνεται και με τον άνθρωπο.

Τα παραμύθια πρέπει να έχουν πάντα ευτυχισμένο τέλος; Τα περισσότερα παραμύθια έχουν ευτυχισμένο τέλος, γιατί όλοι έχουμε ανάγκη ένα ευτυχισμένο τέλος. Για φανταστείτε ένα παιδί που ακούει ένα παραμύθι για πρώτη φορά και χωρίς να καταλαβαίνει ότι αυτό το παραμύθι είναι η πορεία του στη ζωή, τελικά ο ήρωας να σκοτώνεται, να τον τρώνε οι δράκοι, να τον φυλακίζουν και λιώνει στα σίδερα της φυλακής, ποιο είναι αυτό το αίσθημα ή το μήνυμα που θα πάρει; Θα απογοητευτεί. Έτοι δεν είναι; Θα το βάλει κάτω; Σε μια δυσκολία πραγματική στη ζωή του θα πει «Ούτε στα παραμύθια δεν υπάρχει έλεος, οπότε ας τα παραπήσω κι εγώ». Ενώ δεν είναι έτοι. Γι' αυτό τα παραμύθια έχουν ευτυχισμένο τέλος. Τα παραμύθια για μεγάλους έχουν κάποιες φορές τέλος που δεν είναι τόσο καλό, αλλά εκεί είναι άλλα πράγματα, θα τα πούμε άλλη φορά, έτοι; Τα παραμύθια, όμως, για παιδιά έχουν ευτυχισμένο τέλος γιατί έτοι πρέπει να γίνεται κι οι αφηγητάδες οι παλιοί, οι παππούδες, οι γιαγιάδες που τα φτιάχνανε προφορικά τα παραμύθια, πολύ σοφά το σκέφτηκαν κα βάλλανε ένα τέλος καλό.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΨΕΙΜΑΔΑΣ (μουσικοσυνθέτης)

Είστε πετυχημένος συνθέτης. Μας εξηγήστε με ποιον τρόπο δημιουργείτε τις συνθέσεις σας. Από τι εμπνέεστε;

Για έναν οποιοδήποτε δημιουργό, συνθέτη, ζωγράφο, ποιητή, καταρχήν παίζει πολύ μεγάλο ρόλο η έμπνευση. Γίνεται κάπι μαγικό, κάπι που σου έρχεται χωρίς να το καταλαβέις εκείνη τη στιγμή και η ιδέα και η έμπνευση να κάνεις αυτό το πράγμα. Είναι ιδιαίτερο αυτό. Δεν μπορεί ο καθένας να το κάνει αυτό, πρέπει να το έχει πρώτα πρώτα. Αυτά σπουδάζονται βέβαια, αλλά για να μάθεις κάποια τεχνικά πράγματα, τεχνικές λεπτομέρειες. Πρέπει να υπάρχει η έμπνευση και ένα χάρισμα, αυτό που λέμε το ταλέντο, το θείο δώρο. Εγώ το έχω νιώσει πάρα πολλές φορές. Δηλαδή όταν γράφω ένα τραγούδι ή οποιαδήποτε μουσική - γιατί γράφω μουσική και για το θέατρο - είναι σαν κάπι να έρχεται από κάπου ένα φως και να μου το βάζει στο μυαλό, να με χρησιμοποιεί ερένα σαν αυτόν που θα το μεταφέρει στον κόσμο.

Πώς τυπώνετε μουσικά ένα παραμύθι; Το τυπώνω με την έμπνευση και τη στιγμής, αλλά έχει πολύ μεγάλη σημασία και η επιαφή που έχω με την αφηγητρια, τη Νίκη. Έχει πολύ μεγάλη σημασία αυτό γιατί εγώ όταν συνοδεύω τα παραμύθια δε λειτουργώ σαν μουσικός, λειτουργώ κι εγώ σαν αφηγητής, σαν παραμύθιας, γιατί αν αφεθώ να λειτουργήσω σαν μουσικός τότε δε θα υπάρχουν ισορροπίες. Πρέπει να υπάρχει μια ισορροπία. Πρέπει να αφήνωμε το λόγο να πάει μπροστά και τη μουσική τη χρησιμοποιώ σαν συμπλήρωμα και στις ανάσες της αφηγητριας.

Ποια στιγμή ζεχωρίζετε από την επαγγελματική σας πορεία και νιώθετε περήφανος γι' αυτήν; Από την επαγγελματική μου πορεία και την πορεία μου με στη μουσική γιατί η ζωή μου είναι μουσική από πολύ νεαρή ηλικία, μ' αυτό ασχολούμαι. Είναι πρόσφατα - την ζεχωρίζω αυτή τη στιγμή γιατί είναι

ιδιαίτερη και μεγάλη τιμή - η μουσική που έγραψα για την Αφή της Ολυμπιακής Φλόγας, που έγινε στην Αρχαία Ολυμπία. Για πρώτη φορά έγραψα εγώ μουσική τον περασμένο Σεπτέμβρη του 2013 και την παραδώσαμε στους Ρώσους, που κάνανε τους χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες στο Sochi. Εμένα με κάλεσαν να γράψω τη μουσική που χορεύουν οι ιέρειες πριν ανάψει η φλόγα και μετά που ανάψει στον ιερό χώρο της Αρχαίας Ολυμπίας που είναι διπλά μας. Δεν μπορώ να εξηγήσω με λόγια, τα συναισθήματα που ένιωσα μπαίνοντας σ' αυτό το χώρο, που από παιδί το θαυμάζω, από τότε που μας πήγαιναν εκδρομή σ' αυτόν. Ούτε μπορώ να περιγράψω τα συναισθήματα που ένιωσα όταν άκουσα τη μουσική μου στον ιερό χώρο, και είδα τις ιέρειες να χορεύουν στον ρυθμό της.

Μπήκατε στον χώρο και εμπνευστήκατε; Τον είχατε επισκεφτεί τελοσπάντων;

Τον είχα επισκεφτεί τον χώρο και εμπνέθηκα και έχοντας βέβαια αυτό το χώρο στο μωαλό μου και κυρίως το δρώμενο που γίνεται εκεί. Σημαντικό!!!! Αυτό το είχα πάντα, από μικρό παιδί και μου έκανε μεγάλη εντύπωση και πιστεύω ότι πρέπει οι υπεύθυνοι να μεριμνήσουν γι' αυτό το πράγμα να κάνουν τον κόσμο, εδώ τους ντόπιους, γιατί οι ξένοι το έχουν σε πολύ μεγάλη εκτίμηση. Εμάς εδώ τους Έλληνες πρέπει να μας δώσουν να καταλάβουμε τι γίνεται. Έχουμε αυτή την τιμή να είμαστε η μοναδική χώρα στον κόσμο που μπορεί να ανέβει το Ολυμπιακό Φως λόγω της Αρχαϊας Ολυμπίας.

Τι είναι ευτυχία για σας και τι για την κα Κάπαρη;

Γ. Ψειμάδας: Ευτυχία για μένα προσωπικά σε μια ηλικία που έχω φτάσει και έχω κάποιες εμπειρίες, έχω καταλάβει ότι είναι τα απλά

πράγματα, γιατί τα απλά πράγματα εγώ σαν παιδί τα έχω ζήσει και τελικά, όταν έχεις λίγα πράγματα και ουσιαστικά, είναι σαν τα έχεις όλα. Δεν έχουμε ανάγκη τα πάρα πολλά πράγματα, τα οποία δεν τα έχεις ανάγκη ο ανθρώπος από τη φύση του. Εγώ θυμάμαι ως παιδί με τρία τέσσερα πράγματα ήμασταν ικανοποιημένοι. Δε θέλαμε τίποτα άλλο. Διαφορετικά αποπροσανατολιζόμαστε, η ανθρώπινη ψυχολογία μπαίνει σ'έναν λαβύρινθο, μπλοκάρει και χάνει την κρίση και τα πάντα. Αυτό είναι για μένα ευτυχία το λίγο και το ουσιαστικό, να έχουμε αυτές τις αξίες που μας μάθανε οι γονείς μας, η αγάπη ό, τι ποι σημαντικό, να παίρνουμε και να δίνουμε αγάπη.

N. Κάπαρη: Κι εγώ θα συμφωνήσω με τον Γιάννη. Τα λίγα και τα ουσιαστικά πράγματα είναι αυτά που καθορίζουν τη ζωή μας κι όχι

τα πολλά και λαμπερά. Τις περισσότερες φορές, για να μην πω πάντα, αυτά που αξίζουν πραγματικά δε λάμπουν και δε φωνάζουν. Πρέπει ερείς να τα ανακαλύπτουμε και να τα φέρνουμε κοντά μας. Ευτυχία είναι να κάνω πράγματα που αγαπώ πραγματικά και να έχω δίπλα μου και γύρω μου μάτια που να μπορώ να τα κοιτάζω και να διαβάζω μέσα τους την αγάπη και την αληθεία.

Γ. Ψειμάδας: Να συμπληρώσω ότι η ευτυχία και η ουσία βγαίνουν αν κοιτάξεις τα μάτια ενός παιδιού, όλος ο κόσμος που βγαίνει από το βλέμμα ενός παιδιού αυτό είναι ό, τι πιο σημαντικό. Κι αυτό πρέπει όλοι όσοι έχουν χάσει το δρόμο τους να το προσπαθήσουν σαν φάρμακο. Είναι πολύ μεγάλο πράγμα!

Μαρία Μπίτσικα Ε' - Άννα Καγιάφα - Πηγελόπη Κοκκίνη Στ' τάξη

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ κ. ΓΑΡΥΦΑΛΙΑ ΤΕΡΙΖΑΚΗ

Πείτε μας μερικά μυστικά για να γράφουμε ωραίες εκθέσεις...

Τα μυστικά δε λέγονται! Αστειεύομαι... Θα σας πω δύο μυστικά που λέω και στα παιδιά μου! Μυστικό πρώτο: Να διαβάζετε πολλά εξωσχολικά βιβλία. Έχει πολλαπλά οφέλη το διάβασμα. Πρώτον: μαθαίνουμε πράγματα, αποκτάμε δηλαδή γνώσεις. Δεύτερον: μαθαίνουμε νέες λέξεις. Τρίτον: μαθαίνουμε ορθογραφία γιατί κάποιες λέξεις τις συναντάμε συχνά σε όλα τα βιβλία και αποτυπώνονται στο μωαλό μας χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια. Τέταρτον: η φαντασία μας ανοίγει πανιά! Όσο πιο πολύ διαβάζουμε τόσο περισσότερο αφήνουμε χώρα στη φαντασία μας να μεγαλώνει! Μυστικό δεύτερο: Να έχετε ένα κρυφό τετράδιο όπου εκεί θα γράφετε ότιδήποτε σας έρθει στο μωαλό. Ενα ποιήμα, ή μόνο έναν σπίχο, μία φράση ή μία λέξη που σας αρέσει ή που ακούσατε και σας έκανε εντύπωση, μία ιστορία δική σας, τα συναισθήματά σας! Θα είναι το "μυστικό τετράδιο της ζωής σας"! Θα εκπλαγείτε με το πόσο γρήγορα θα γεμίσει!

Ποια είναι η αγαπημένη σας φράση στη ζωή;

Αγαπημένη μου φράστη είναι το απόφθεγμα του Καζαντζάκη: "να αγαπάς την ευθύνη. Να λες εγώ, εγώ μονάχος μου θα σώσω τη γης. Αν δε σωθεὶς εγώ φταιώ..."

1) Πόσα χρόνια κάνετε αυτή τη δουλειά και πως αποφασίσατε να ασχοληθείτε με αυτό το επάγγελμα;

Κάνω αυτή τη δουλειά 6 χρόνια. Μ' αρέσει να έρχομαι σε επαφή με χαρούμενα παιδάκια, γι' αυτό διάλεξα αυτή τη δουλειά.

2) Σας αρέσει που πάτε από περιοχή σε περιοχή; Εδώ πού μένετε;

Είναι ωραίο γιατί βλέπεις καινούριους ανθρώπους και όμορφα μέρη. Εδώ μένουμε σε τροχόσπιτα.

3) Πόσα άτομα δουλεύετε στα παιχνίδια του

Συνέντευξη από εργαζόμενη στο Λουύνα Πάρκ τον πανηγυριού

λούνα πάρκ;

Δουλεύουμε γύρω στα 12 άτομα.

4) Ποιες οι ομορφιές και ποιες οι δυσκολίες αυτής της δουλειάς;

Το ωραίο είναι ότι βρίσκεσαι σε ένα ευχάριστο περιβάλλον, με ανθρώπους γελαστούς που θέλουν να περάσουν όμορφα. Οι δυσκολίες είναι ότι πρέπει να στήνεις και να ξεσήνεις τα παιχνίδια αλλού κάθε φορά. Επίσης αν κάποιος έχει οικογένεια, μπορεί να κάνει καιρό να δει την οικογένειά του.

5) Είστε ευχαριστημένη απ' τα χρήματα που κερδίζετε; Σας έχει επηρεάσει η οικονομική κρίση;

Τώρα πια δεν είμαι ευχαριστημένη. Η οικονομική κρίση μας έχει επηρεάσει πάρα πολύ. Οι εισπράξεις έχουν μειωθεί κάτω από το μισό (ισως στο μισό του μισού).

6) Σε ποια πανηγύρια πηγαίνετε; Σ' όλα στην περιοχή. Μεσσήνη, Τρίπολη, Ζάκυνθο...

7) Πού βγάζετε τα περισσότερα χρήματα; Στο πανηγύρι της Τρίπολης γιατί εκεί έχει κατασταθεί περισσότερο κόσμο.

8) Κίνδυνοι υπάρχουν στα παιχνίδια; Όχι, αρκεί τα παιδιά να δένονται καλά με τις ζώνες ασφαλείας και να τηρούν τους κανονισμούς.

9) Πώς τα συντηρείτε; Τα βάφουμε όποτε χρειάζεται και αντικαθιστούμε τα φθαρμένα εξαρτήματά τους.

10) Ποιο παιχνίδι προτιμούν τα παιδιά; Τα συγκρουόμενα αυτοκινητάκια.

μαθητές Δ' τάξης

ΑΓΑΠΑΜΕ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

Ψωνίζουμε στην τοπική αγορά! - Ενισχύουμε τα τοπικά καταστήματα και την τοπική οικονομία! - Το κέρδος είναι της πόλης μας! Είναι δικό μας! - Γιατί να ψωνίζουμε στην Κυπαρισσία:

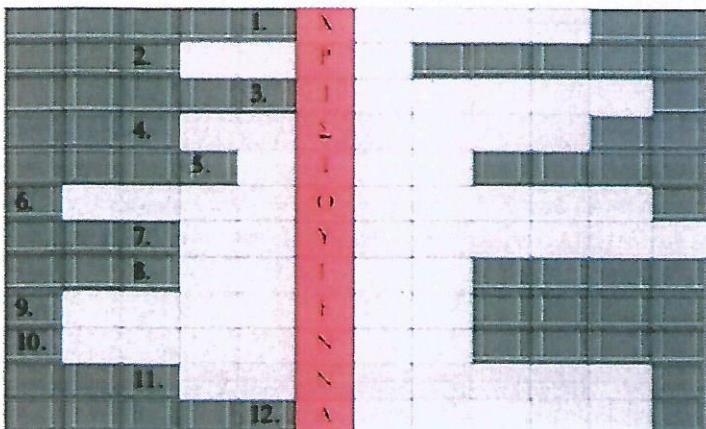
• Μένουμε εδώ! Είναι το οπίτι μας, είναι οι φίλοι μας, είμαστε εμείς! • Δεν φεύγουμε μακριά! Δεν κάνουμε περισσότερα έξοδα, δεν χάνουμε χρόνο και χρήματα! • Ψωνίζουμε στην αγορά μας, στη γειτονιά μας, στην πόλη μας!

Είναι κοντά μας, είναι δίπλα μας, είναι μαζί μας! • Ενισχύουμε τις τοπικές επιχειρήσεις και τις θέσεις εργασίας στην πόλη μας! • Δυναμώνουμε την τοπική αγορά και εμπιστεύομαστε τα τοπικά καταστήματα! Εμπιστεύομαστε τα τοπικά προϊόντα και στηρίζουμε την τοπική παραγωγή!

Ψωνίζουμε αιτ' όλα και στις καλύτερες τιμές! Ψωνίζουμε στην πόλη μας! Στηρίζουμε την πόλη μας! Αγαπάμε ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ!

Ονειρεύομαι τη γέννηση, γεμίζω από τους όμνους των αγγέλων.
 «Δόξα εν ωφίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία... »

Το Σταυρόλεξο των Χριστουγέννων

- Με τι φτιάχνουμε χιονάνθρωπο;
- Τι δίνουμε τα Χριστούγεννα ο ίνας στον άλλον;
- Ποιος γεννιήθηκε τα Χριστούγεννα;
- Πώς λέγεται ο Άγιος της Πρινοχρονιάς;
- Χαρούμενο το νέο ...;
- Έχει μέσα φλούρι (ανάποδα)
- Τι τρόμι: τα Χριστούγεννα (ανάποδα)
- Τρεις...
- Πώς γεννιήθηκε ο Ιησούς; (πάλι)
- Τι τραγουδάνε τα παιδιά από πόρτα σε πόρτα με το τριγυράκι τους;
- Ποια είναι η μητέρα του Ιησού;
- Λαμπρό..... (που οδηγήστε τους τρεις μάγους στην φάτνη του Ιησού)

**Καλά Χριστούγεννα παιδιά
κι ευτυχισμένο το 2015!!**

Οι ωραίοι άνθρωποι...

Διαβάσαμε κάπου για ωραίους ανθρώπους... Δεν είναι κατά ανάγκη όμορφοι, δεν έχει να κάνει διόλου με το έξω τους! Οι ωραίοι άνθρωποι λάμπουν κάπου από μέσα - δεν έχουν εντοπιστεί ειδικές συντεταγμένες - και εσύ απλά χαίρεσαι να βλέπεις αυτή τη λάμψη Είναι αυτοί που έχουν συνέπεια στο λόγο τους, στη σάσια τους, στη συμπεριφορά τους, είναι όλοι όσοι χαμογελούν και μια βροχερή μέρα ή μια μέρα καύσσωνα... είναι αυτοί που δεν κουράζονται να λένε καλημέρα και να χαιρετίζουν την κάθε μέρα σαν μέρα γιορτής...

ΑΝΕΚΔΟΤΑ & ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

- Μπαμπιά, τι θα μου πάρεις τα Χριστούγεννα;
- Τα λεφτά από τα κάλαντα!!!

Πρόπεροι τα Χριστούγεννα είχαμε γαλοπούλα...
Πέρυσι είχαμε κότα...
Φέτος ακόμα κυνηγάω ένα σπουργίτι...

- Μαμά, αστέρι για το δέντρο έχουμε ή ν' ανέβω;
- Αστέρι έχουμε, γαϊδούρι για τη φάτνη δεν έχουμε...

Μια μέρα στην τάξη, λέει η δασκάλα στον Τασούλη:
- Εγώ διαβάζω, εσύ διαβάζεις, τι χρόνος είναι;
- Χαμένος!

- Τι είναι αυτό που τρέχει και ποτέ δεν ξαναγυρνάει;
- Βρίσκεται στο κέντρο της γης, τι είναι;
- Είναι το μόνο που δεν βρέχεται, τι είναι;
- Είναι μια Ευρωπαϊκή πόλη χωρίς συντροφιά, ποια είναι;
- Αυτή η ελιά δεν τρώγεται, ποια είναι;
- Τι σχέση έχει η μασέλα με τα αστέρια;

Βλέπετε το μετατίτλο της παραπάνω ημέρας;
Αντιτίτλος της παραπάνω ημέρας.

A Favourite Christmas Song Christmas is coming!

The students of the 3rd, 4th, 5th and 6th form listened to 19 Christmas songs and voted for the most favourite one : "Last Christmas" (singer: George Michael, band: WHAM)
 Last Christmas
 I gave you my heart
 But the very next day you gave it away.
 This year
 To save me from tears
 I'll give it to someone special...

Ο δεκάλογος των επιθυμιών μας σε σχέση με τους γονείς μας

(η σειρά διαμορφώθηκε με βάση τα αποτελέσματα έρευνας στην οποία συμμετείχαν όλοι οι μαθητές του σχολείου)

- Οι γονείς να σταματήσουν τα κάπνισμα.
- Γονείς και παιδιά να συζητήσουν για να πάρνουν αποφάσεις.
- Να ακούνε περισσότερο τα παιδιά τους.
- Να αντιμετωπίζουν τα παιδιά σαν μεγάλους.
- Οι γονείς να σταματήσουν να φωνάζουν.
- Να αγοράζουν δώρα.
- Να αναγνωρίζουν περισσότερες υπευθυνότητες στα παιδιά.
- Να αφήνουν τα παιδιά να μένουν ξύπνια ως αργά.
- Οι γονείς να εργάζονται λιγότερες ώρες.
- Να αναθέτουν λιγότερες αγγαρείες στα παιδιά.

Οι ωραίοι άνθρωποι βλέπουν θετικά τη ζωή και τους άλλους... Δεν αναλώνονται με τι έκανε και τι δεν έκανε ο διπλανός τους και κυρίως δεν ζηλεύουν...

Βλέπετε ο φθόνος δεν είναι μέσα στα -πλούσια- συναισθήματα που διαθέτουν!

Οι ωραίοι άνθρωποι έχουν και τις δύσκολες στιγμές τους, όπως όλοι: μπορεί να θυμώσουν, να πονέσουν, να βαρεθούν! Ξέρουν όμως ότι όλα είναι μέσα στη ζωή αλλά και περαστικά!

Χαίρεσαι να βλέπεις ωραίους ανθρώπους....

Παιρνεις και εσύ μια γεύση από αυτή την αισθηση σαν να

βάζεις το δαχτυλάκι στο βάζο με το γλυκό της γιαγιάς!

Άς προσπαθήσουμε λοιπόν τη νέα χρονιά, όλοι να γίνουμε ωραίοι άνθρωποι!!